

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 699 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Η ευελιξία
ξεφτιλίζει
την εργατική
δύναμη

ΣΕΛΙΔΑ 9

Πολιτικάντικα
καραγκιοζιλίκια

ΣΕΛΙΔΑ 3

Απόφαση ΕΚΤ
Ο μασκαράς με
το νεροπίστολο

ΣΕΛΙΔΑ 7

Φτιάχνουν νέα
λευκά κελιά
στον
Κορυδαλλό

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κόβουν τα
«χαρτιά» από
τους 300
της Υπατίας

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μαύρη κι
άραχλη σχολική
χρονιά

ΣΕΛΙΔΑ 10

Μπάτσοι,
γουρούνια,
αδέλφια μας!

ΣΕΛΙΔΑ 11

50 εκατομμύρια
οι πεινασμένοι
στις ΗΠΑ

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/9: Κόστα Ρίκα, Σαλβαδόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα, Μεξικό: Ημέρα ανεξαρτησίας 15/9/1789: Ιδρυση του State Department (ΗΠΑ) 15/9/1942: Βόμβα (ΠΙΕΑΝ) στα γραφεία της φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ στην Αθήνα 15/9/1947: 52 μελών της ΟΠΛΑ καταδικάζονται σε θάνατο από το στρατοδικείο Θεοσαλονίκης 15/9/1968: Ιδρυση της KNE 15/9/1971: Ιδρυση της Greenpeace 15/9/1982: Σφραγί Πολαιοινίων σε Σάμπτρα και Σατίλα 16/9: Ημέρα προστασίας δύοντος, Μαλαισία, Σιγκαπούρη. Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Νέα Γουινέα: Εθνική γιορτή (1975) 16/9/1920: Βόμβα στο χρηματιστήριο της Wall Street (ΗΠΑ), τρίαντα νεκροί και τριακόσιοι τραυματίες 16/9/1969: Το ΕΔΚ ανατινάζει δύο πυλώνες της ΔΕΗ στην Ελευσίνα με σκοπό τη διακοπή ρεύματος στην έναρξη των πτωνευρωπατικών αγώνων 16/9/1994: Ο ΕΛΑ ανατινάζει με τη λεχειρίζομενη βόμβα υππρεσιακό λεωφορείο της ΕΛΑΣ στον Περισσό, ένας νεκρός, εννιά τραυματίες 17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιομάτων (1952) 17/9/1970: Μαύρος Σεπτέμβρης, δεκαήμερος εμφύλιος στην Ιορδανία, βουβαρδισμός Πολαιοινίων και εκδίωξη τους από τη χώρα 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια των Ερυθρών Ταξιαρχιών: ανατινάζονται δύο μπιτόνια βενζίνης έξω από το σπίτι του γενικού διευθυντή της Siemens Τζουζέπε Λεόνι 18/9: Ημέρα ειρήνης, Χίλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1834: Η Αθήνα (7.000 κάτοικοι) γίνεται πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους 18/9/1936: Εκδοση του Ν.117 για καταπολέμηση του κομμουνισμού, κατάργηση των πολιτικών κομμάτων 18/9/1970: Αυτοπυρπολείται στη Γένοβα ο φοιτητής Κώστας Γεωργάκης σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το στρατιωτικό καθεστώς στην Ελλάδα 18/9/1977: Εκρηκτής βόμβας (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεοσαλονίκης 19/9: Χίλι: Ημέρα στρατού, Μπουτάν: Ημέρα βροχής 19/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν με εκρηκτικά τον σιδηροδρομικό σταθμό Αργούσι 19/9/1968: Εισβολή της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο της πόλης του Μεξικό για τον τερματισμό φοιτητικών ταροχών, δεκαοκτώ φοιτητές νεκροί, εκαποντάδες συλλήψεις 19/9/1987: Δύο βόμβες (ΕΛΑ) στα Π.Ε. της λεωφόρου Συγγρού, εξερράγη η μία 20/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Λαός: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1938: Το ΚΚ Τσεχοσλοβακίας ικρύουσεται εκτός νόμου 20/9/1946: Εξορίζονται ο αρχηγός του ΕΛΑΣ στρατηγός Στέφανος Σαράφρης και 32 αξιωματικοί του ΕΑΜ 20/9/1948: Προσπάθεια των ανταρτών για κατάληψη της Καιστορίας 20/9/1989: Παραπέμπονται ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Τσίμας και Τόμπρας για το ζήτημα των υποκλοπών 21/9: Ημέρα κατά Αλτσχάιμερ, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Εβραική πρωτοχρονία, Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών.

● Ποια ήταν τα κύρια σημεία της ομιλίας Σαμαρά στα εγκαίνια της ΔΕΘ; ●●● Οι «λαθρομετανάστες» και το άνοιγμα της Χαλυβουργίας με τα ΜΑΤ ●●● Οντως, αποκαλυπτικός ο πρωθυπουργός της συγκυβέρνησης ●●● Προσέδεσε και μερικά χριστιανογαπηστάρικα για την «αλήθεια που πληγώνει, φωτίζει, δυναμώνει» [αμήν] και καδάρισε ●●● Κι επειδή ο φόβος φυλαί τα έρ' μα, η πρωθυπουργάρια σημίτινε το άλλοτε τρίτημέρη της ΔΕΘ σε μισή μόλις μέρα ●●● Πού τα παλιά μεγαλεία με τις ομιλίες στους «παραγωγικούς φορείς» και τις μαραθώνιες συνεντεύξεις ●●● Κάθε δημόσια εμφάνιση, ειδικά αν περιέχει ερωτήσεις, κάνει πλέον τζίζ ●●● Ο Κουβέλης, βέβαια, διεωρεί σταθερά ότι απευθύνεται σε μαλάκες ●●● Άλλιώς δε θα έλεγε αυτά που λέει κάθε φορά που βγαίνει από το σφαγείο του Μαξίμου ●●● Καλά ο Λοβέρδος, αλλά και ο Μόσιαλος; ●●● Πόσο χαμηλά ακόμη θα πέσουν οι Πασόκοι; ●●● Σε λίγο θα κάνει κόμμα και ο Καρχιμάκης ●●● Ο μηφτεκάς της Πάρου,

πάντως, περιορίζεται στο twitter ●●● Μια ζωή δευτεράντζα ●●● Ο Ανδρέας ο μεγαλοπρεπής, πάντως, φρόντισε να κρατήσει ζωντανή την ελπίδα μας ●●● Αγάντα μέχρι τον ερχόμενο Φλεβάρη, ραγιάδες ●●● Τότε οι «25 νέοι επιστήμονες» του Λοβέρδου θα έχουν ετοιμάσει το «εδμικό σχέδιο για τη χώρα» ●●● Και πού τους βρήκε τους «25 νέους επιστήμονες» ο Ανδρέας; ●●● Από το παλιό ορεγον του Γιωργάκη ●●● Πόσο μας λείπει, τελικά! ●●● Ο Γιωργάκης, ντε, που έχει δημιουργήσει «σχολή» διεδυνώς ●●● Τη στεναχώρια του που ανα-

γκάζεται να πάρει νέα αντιλαϊκά μέτρα εξέφρασε ο πορτογάλος πρωθυπουργός ●●● Από το facebook! ●●● Αυτά ο δικός μας τα 'κανε όταν οι άλλοι δεν ήξεραν καν τι σημαίνει facebook και twitter ●●● Νέα μέτρα λιτότητας εξήγγειλε στο Ολάντ στη Γαλλία ●●● Πολύ μόχα φέρνει ο... νέος αέρας, που έπεινες όχι μόνο στη Γαλλία, αλλά σε ολόκληρη την ΕΕ ●●● Κανένα σχόλιο, κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ; ●●● Α, να μην το ξεχάσω: είδατε με τι καμάρι κρατούσε το μπατσοπάνη η Δούρου ●●● Μετά τους μεγαλογιατρούς και τους μόδιστρους, ήρ-

δε η ώρα να στιγματιστούν ως φοροφυγάδες τ' αστέρια της νυχτερινής πίστας και των συναυλιών ●●● Οσονούπω έρχονται τα νέα χαράτσια, όπως καταλαβαίνετε ●●● Τους ορίζιναλ καπιταλιστές, βέβαια, ουδείς τολμά να τους αγγίξει ●●● Είδαμε και πόδαμε να μάδουμε τα ελληνικά ακρώνυμα που εισήγαγε το ΠΑΣΟΚ (ΚΥΣΕΑ, ΚΥΣΥΠ, ΙΣΤΑΜΕ και πάει λέγοντας) και μας έριξαν στα σκληρά με τη ξενόγλωσσα ακρώνυμα: EFSF, ESM, PSI ●●● Τώρα, πρέπει ν' αποστηθίσουμε και το ΟΜΤ ●●● Τουτέοτιν, Outright Monetary Transactions ή Αμερες Νομιμοτικές Συναλλαγές ●●● Είναι το καινούργιο κόλπο που αποφάσισε η ΕΚΤ, αλλά ευτυχώς δε θα μας πολυαπασχολήσει ●●● Πίκρα ο Ραχόι, δρήγοι σε όλο τον ισπανικό Τύπο, αλλά οι ελληνικές αστοφυλαδές επέμεναν ότι ο «σούπερ Μάριο» χτύπησε κέντρο και πως «το ευρώ πετάει» ●●● Περισσότερα σε άλλες στήλες της εφημερίδας ●●● Μάθαμε ότι ο Χρυσοχοΐδης δε φεύγει από το ΠΑΣΟΚ και η συχάσαμε ●●● Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι αγωνία είχαμε ●

◆ «Το θέμα δεν είναι να προσθέσουμε μια απεργία στις τάσεις που έχουν γίνει. Πρέπει να είναι μια γενική απεργία που να πάρουν μέρος οι πάντες: Εργατοϋπάλληλοι δημόσιου, ιδιωτικού τομέα, αυτοαπασχολούμενοι, φτωχοί αγρότες κ.λπ. και να εγκαινιάσει μια σταθερή πορεία αντεπίθεσης», δήλωσε η Παπαρήγα στον Real FM. Πόσες φορές θ' ακούσουμε το ίδιο παραμύθι; Πόσες φορές θα υποστούμε το ίδιο παιχνίδι με τις λέξεις «γενική απεργία»;

◆ Πανηγυρίζει ο ελληνικός αστικός Τύπος, διότι πλέον πεντε... φιλελληνικός άνεμος στην Ευρωζώνη. Ακόμα και η περιβόλητη Μαρία Φέκτερ, η «ξινή» υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας, δηλώνει πλέον, ότι οι προστάθεις στην Ελλάδα είναι μεγαλύτερες απ' αυτές που φάνονται στο εξωτερικό. Χώρια η Μέρκελ, που κοιμάται και ξυπνάει με τ' όνομα της Ελλάδας στο σόμα της. Το γεγονός ότι θέλουν να στηρίξουν την Ευρωζώνη και ν' αποφύγουν την πίεση των αγγλοσαξονικών «αγορών» προφανώς

δεν παίζει καμιά σημασία. Οι χαχόλοι της Ελλάδας πρέπει να ταΐστούν με νέα παραμύθια.

◆ Ιδιαίτερη αγάπη για την Ελλάδα, πάντως, δείχνει ο πρόεδρος του Συνδέσμου Γερμανών Βιομηχάνων Χανς Πίτερ Κάιτελ, που δήλωσε στο Spiegel, ότι «η Ελλάδα θα πρέπει να μετατραπεί σε ένα ειδος ειδικής οικονομικής ζώνης εντός της ευρωζώνης, θωρακισμένη με την αναγκαία και επιτρεπτή οικονομική βοήθεια, αλλά και με πρωτικό από υπαλλήλους της ΕΕ! Πρακτικός άνθρωπος ο γερμανός βιομήχανος. Αντε τώρα να φάνεις πού θα εγκαταστήσεις ειδικές οικονομικές ζώνες στην Ελλάδα.

Περαιτέρω μειώσεις στον αριθμό των ατόμων που απασχολούνται στην εποχής τηράστιας ανεργίας επέμεναν να μπλοκάρουν εργοστάσια, να εμποδίζουν ανθρώπους να πάνε στη δουλειά τους και να τους σπρώχνουν στην ανεργία. Ανοίξαμε το εργοστάσιο της Χαλυβουργίας που ήταν αποκλεισμένο επίμηνες! Τέτοια πράγματα -τέτοιοι αποκλεισμοί- δεν συμβαίνουν ποτέ στον κόσμο. Τώρα πια τα σταματήσαμε και στην Ελλάδα. Αντώνης Σαμαράς

νονται στο -16%. Λαμβάνοντας υπόψη τις εποχικές διακυμάνσεις ο Δείκτης των Συνολικών Προπτικών Απασχόλησης για το διάστημα Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2012 διαμορφώνεται στο -15%, διατηρώντας το αρνητικό πρόσημο για 110 συνεχόμενο τρίμηνο. Μανpower Group. Καθώς το 65% των εργοδοτών δεν προβλέπουν κάποια μεταβολή στον αριθμό των εργαζομένων, το 9% των εργοδοτών αναμένουν αύξηση των ατόμων που απασχολούν και το 25% μείωση οι Συνολικές Προπτικές Απασχόλησης διαμορφώ-

νείται και κάτι σωστό ο Τσίπρας, κατά την περιβόλητη συνάντησή του με τους μπατσούδικους της ΕΕ να παίρνουν τις αποφάσεις και... τέρμα η γραφειοκρατία.

◆ Εχει έτοιμη τη δικαιολογία ο γερμανός καπιταλιστής: «Ποιος να επενδύσει τώρα στην Ελλάδα; Δεν μπορώ σήμερα να επενδύσω σε μία χώρα για την οποία δεν ξέρω τι νομίσμα θα έχει αύριο. Αντιστρόφως, σ' αυτήν την κατάσταση το κράτος δύσκολα μπορεί να ιδιωτικοποιήσει επιχειρήσεις. Η οικονομία χρειάζεται επιτελους σαφήνεια για την περιπέτερη πορεία των πραγμάτων στην Ελλάδα». Μέσα σ' όλα τα υπόλοιπα

είπε και κάτι σωστό ο Τσίπρας, κατά την περιβόλητη συνάντησή του με τους μπατσούδικους της ΕΕ: «Αυτό

Πολιτικά καραγκιοζιλίκια

Το ίδιο θέατρο πάλι: η τρόικα έρχεται φουριόζα και απειλεί. Ο Βρούτσης είναι οσφυοκάμπτης και λέει σε όλα ναι. Ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης, δύως, σήκωνται τα λάβαρα της αντίστασης, αρπάζουν τους μαρκαδόρους και τραβάνε χοντρές κόκκινες γραμμές: ως εδώ και μη παρέκει, κύριοι. Ενεργοποιούνται και οι συνδικαλιστές της Δεξιάς, μπουκάρουν στη Συγγρού, λουζουν με «γαλλικά» και μεταλλικό νερό τον Τζαβάρα, οπότε παίρνει την κατάσταση στα χέρια του ο Αντωνάκης ο μεγαλοπρεπής και δίνει εντολή στον Βρούτση ν' αποσυρθεί από την αρένα, γιατί το εργασιακό θα το χειριστεί αποκλειστικά το κογκλάβιο των τριών αρχηγών της συγκυβέρνησης.

Ο Στουρνάρας βγαίνει από το Μαξίμου, όπου συνεδριάσε το κογκλάβιο της τρόικας εσωτερικού και δηλώνει ότι «ήταν μια καλή μέρα». Ο Βενιζέλος λέει στους συνεργάτες του, για να το πουν στους δημοσιογράφους, που θα το γράψουν χωρίς δεύτερη κουβέντα, ότι «δε συζητάμε για περαιτέρω ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων ή για το περιεχόμενο του περιφρημου επαιτή της τρόικας» και πως η δική του κόκκινη γραμμή αφορά την οριζόντια περικοπή σε μισθούς και συντάξεις (ενώ αν κάποιες εξευτελιστικές συντάξεις και κάποιοι εξευτελιστικοί μισθοί δεν πειραχθούν σ' αυτή τη φάση, αλλά πειραχθούν όλοι οι άλλοι μισθοί και συντάξεις, οι περικοπές... δε θα είναι οριζόντιες και δε θα παραβιαστεί η κόκκινη γραμμή του Μπένι). Κάποιοι ΔΗΜΑΡίτες, πιο πονηροί και περισσότερο μοντέρνοι, περιδιαβαίνουν τα ραδιόφωνα και δηλώνουν πως ο όρος «κόκκινες γραμμές» δεν είναι και τόσο... κομψός, γιατί μια διαπραγμάτευση γίνεται και δεν πρέπει αυτή να υπονομεύεται εξαρχής! Για τον Κουβέλη και τον υπουργό του τον Μανιτάκη, πάντως, κόκκινη γραμμή είναι –λένε– οι απολύσεις στο δημόσιο.

Ο Στουρνάρας συναντιέται με την τρόικα και αμέσως μετά δηλώνει ότι «υπήρξε πρόοδος». Για «καλή συνάντηση» μιλούν –όλως παραδόξως!– και ο ψυχρός Τόμοσεν με τον ξινό Μορς. «Πηγή» του υπουργείου Οικονομικών (ο ίδιος ο Στουρνάρας, δηλαδή) λέει πως είναι στο χέρι του Μανιτάκη να πείσει την τρόικα για τα «ισοδύναμα μέτρα» και να αποφευχθούν οι απολύσεις. Η ίδια «πηγή» φορώνει καθυστέρηση στην επεξεργασία «ισοδύναμων μέτρων» στο υπουργείο Αμυ-

νας, ο Πανάρας που αισθάνεται ευτυχισμένος με τόσους καροβανάδες να του «βαράνε προσοχές» καθημερινά τα παίρνει στο κρανίο, απαιτεί επανόρθωση και ο Στουρνάρας εκδίδει μια λακωνική ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχουν καθυστέρησης από το υπουργείο Αμυνας. Η γνωστή «πηγή», όμως, φιλιρίζει σ' αυτά των παπαγάλων της, ότι ναι μεν η τρόικα κάνει πίσω στα εργασιακά και μπορεί να κάνει και στις απολύσεις, όμως ως αντάλλαγμα θέλει την αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση στα 66 ή τα 67 χρόνια.

Ολ' αυτά, βέβαια, είναι καραγκιοζιλίκια. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι πρέπει να μαζευτούν μέτρα γύρω στα 12 δισ. ευρώ. Τα στελέχη της τρόικας έρουν πλέον απέξω κι ανακατωτά όλα τα δεδομένα. Τα έρουν καλύτερα από τους υπουργούς, γιατί είναι περισσότερο καιρό στο ελληνικό κουρμπέτι, ενώ οι υποστηρικτικές υπηρεσίες τους είναι οργανωμένες, έχουν μόνιμη παρουσία στα υπουργεία και στη διάθεσή τους όλα τα στοιχεία. Δεν μπορεί, λοιπόν, να τους κο-

ριδέψει ο κάθε Βρούτσης, ο κάθε Μανιτάκης και ο κάθε Παναγιωτόπουλος, λέγοντάς τους γενικά και αόριστα «θα κάψω τόσα». Απαιτούν συγκεκριμένες και απόλυτα μετρήσιμες προβλέψεις.

Φυσικά, παζάρι γίνεται. Και πολιτικά επιχειρήματα αναπτύσσονται. Οσο κι αν εμφανίζονται σαν άκαμπτοι τεχνοκράτες, οι τροϊκανοί είναι σε θέση να αντιληφθούν τις πολιτικές ανάγκες της κυβέρνησης. Τα περίπου 12 δισ. όμως είναι ένα συγκεκριμένο νούμερο που δεν μπορούν να το μειώσουν, διότι αυτή είναι η εντολή που έχουν από τ' ακρεντικά τους (ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ). Γι' αυτό ζητούν «ισοδύναμα μέτρα», εξίσου συγκεκριμένα και μετρήσιμα, όμως.

Υπάρχει περίπτωση το συνολικό πακέτο, όπως θα διαμορφωθεί τελικά, να μην είναι εφιαλτικό; Να μην περιλαμβάνει περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, περικοπές σε κοινωνικές δαπάνες, εξαφάνιση της ασφαλιστικής κάλυψης Υγείας, κατάργηση φοροαπαλλαγών, ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις κ.λπ. κ.λπ.; Εμείς απ' όταν άρχισε το αλισβερίσι συγκυβέρνηστροικας για τη διαμόρφωση

της συνοχής της συγκυβέρνησης οδηγεί. Το δόγμα που οδηγεί τα βήματα όλων τους είναι το «βάστα με να σε βαστώ». Ο ένας προσπαθεί να φορτώσει την ευθύνη στον άλλο, όμως τη συγκυβέρνηση θα την κρατήσουν, γιατί μόνο έτσι θα κρατηθούν στην εξουσία. Θα επιστρατεύουν τα πιο απίθανα παραμύθια, θα παίζουν το πιο γελού θέατρο κι όπιον πείσουν. Αλλωστε, ποιον έχουν απέναντί τους; Ο ΣΥΡΙΖΑ πετάει κορόνες, τα στελέχη του ξημεροβραδιάζονται στα ραδιοκάναλα, αλλά σέβεται απόλυτα το κοινοβουλευτικό πατιχίδι, τιμά τον θεσμικό του ρόλο και εκδίδει οργισμένες ανακοίνωσεις επειδή ο Ρομπάτης «έφτυσε» τον Τσίπρα και δεν συναντήθηκε μαζί του. Ο Περισσός έχει το μαύρο του το χάλι και προσπαθεί να διορθώσει κάπως την τακτική του. Ο Καμμένος ήταν εξαφανισμένος για κάνα δίμηνο, άφησε το πατιχίδι στον Μαρκόπουλο και τον Ζώνη κι αυτοί έστησαν μια φράξια που θα του κάνει τη ζωή δύσκολη. Οσο για τους νεοναζί, αυτοί οργανώνουν τάγματα εφόδου και βρομίζουν την ελληνική κοινωνία με το ρατσισμό τους.

Η συγκυβέρνηση, βέβαια, παίζει το δικό της πατιχίδι. Η «επίθεση φιλίας» από τους πρώην «ανθελληνες» παρουσιάζεται σαν μεγάλο κατόρθωμα του Σαμαρά και σαν επιβεβαίωση της ορθότητας της ταχικής της συγκυβέρνησης. Αυτή η προπαγάνδα ενισχύεται και από τους ιμπεριαλιστές ηγέτες της Ευρώπης, που έχουν κάθε λόγο να θέλουν μια όσο το δυνατόν πιο σταθερή πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα.

του νέου πακέτου, είχαμε επισημάνει πως χρησιμοποιείται και η τακτική του Χότζα. Πέφτουν στο τραπέζι πολλά, διαρρέουν στα ΜΜΕ ακόμη περισσότερα, ώστε στο τέλος να πουν στον ελληνικό λαό ότι πρέπει να 'ναι και ευχαριστημένος, γιατί «σώθηκε» τούτο και «σώθηκε» τ' άλλο. Αυτό το πατιχίδι το 'παιζάν ο Παπαϊωνάσταντινού, ο Βενιζέλος, ο Κουτρουμάνης, η Κατσέλη. Γιατί να μην το παίξουν και οι σημερινοί;

Φυσικά και ανησυχούν τα κόμματα της συγκυβέρνησης. Όλα, όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ. Και ο Σαμαράς ανησυχεί, γιατί θυμάται πόσους βουλευτές αναγκάστηκε να διαγράψει όταν ψήφισε το Μνημόνιο-2. Ο Βενιζέλος δεν μπορεί ακόμη να μαζέψει τα μπάζα από την προηγούμενη κατεδάφιση, πώς να μαζέψει και τα καινούργια; Οσο για τον Κουβέλη, καλή είναι η «κουτάλα» που εξασφάλισε για το κόμμα και τα στελέχη του, όμως το μέλλον διαγράφεται δυσσιών.

Φυσικά και ανησυχούν τα κόμματα της συγκυβέρνησης. Όλα, όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ. Και ο Σαμαράς ανησυχεί, γιατί θυμάται πόσους βουλευτές αναγκάστηκε να διαγράψει όταν ψήφισε το Μνημόνιο-2. Ο Βενιζέλος δεν μπορεί ακόμη να μαζέψει τα μπάζα από την προηγούμενη κατεδάφιση, πώς να μαζέψει και τα καινούργια; Οσο για τον Κουβέλη, καλή είναι η «κουτάλα» που εξασφάλισε για το κόμμα και τα στελέχη του, όμως το μέλλον διαγράφεται δυσσιών.

Ομως, αυτή η ανησυχία κάθε όλο παρά σε διατάραξη της συνοχής της συγκυβέρνησης οδηγεί. Το δόγμα που οδηγεί τα βήματα όλων τους είναι το «βάστα με να σε βαστώ». Ο ένας προσπαθεί να φορτώσει την ευθύνη στον άλλο, όμως τη συγκυβέρνηση θα την κρατήσουν, γιατί μόνο έτσι θα κρατηθούν στην εξουσία. Θα επιστρατεύουν τα πιο απίθανα παραμύθια, θα παίζουν το πιο γελού θέατρο κι όπιον πείσουν. Αλλωστε, ποιον έχουν απέναντί τους; Ο ΣΥΡΙΖΑ πετάει κορόνες, τα στελέχη του ξημεροβραδιάζονται στα ραδιοκάναλα, αλλά σέβεται απόλυτα το κοινοβουλευτικό πατιχίδι, τιμά τον θεσμικό του ρόλο και εκδίδει οργισμένες ανακοίνωσεις επειδή ο Ρομπάτης «έφτυσε» τον Τσίπρα και δεν συναντήθηκε μαζί του. Ο Περισσός έχει το μαύρο του το χάλι και προσπαθεί να διορθώσει κάπως την τακτική του. Ο Καμμένος ήταν εξαφανισμένος για κάνα δίμηνο, άφησε το πατιχίδι στον Μαρκόπουλο και τον Ζώνη κι αυτοί έστησαν μια φράξια που θα του κάνει τη ζωή δύσκολη. Οσο για τους νεοναζί, αυτοί οργανώνουν τάγματα εφόδου και βρομίζουν την ελληνική κοινωνία με το ρατσισμό τους.

Η πραγματική αντιπολίτευση, αντιπολίτευση στο δρόμο, αλλά με γνώση, οργάνωση και προοπτική, εξακολουθεί να διευκολύνει τη συγκυβέρνηση. Από το ότι «τις τελευταίες μέρες έγιναν πρόγιατα που είναι θετικά: η απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του κ.Ντράγκι, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση», όπως και από το ότι «έχει αλλάξει στην Ευρώπη και στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες οι θέσεις τους για την Ελλάδα». Πες και κάτι πρωτότυπο, ρε φτηνιάρη...

■ Συμφωνία επί της ουσίας

Επειδή ο Κουβέλης εξακολουθεί να δημογογεί ασύστολα, εμφανίζόμενος γελοιωδώς σαν μαχητής υπέρ των λαϊκών συμφερόντων μέσα στη συγκυβέρνηση, θυμίζου

Το δίκιο απ' τον κρατήρα βγαίνει

Με το φόβο μιας γενικευμένης εργατικής εξέγερσης ζει πλέον η κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής, αφού όχι μόνο συνεχίζεται με επιτυχία η απεργία των 28.000 μεταλλωρύχων στη Μαρικάνα, αλλά ο απεργιακός «ιός» εξαπλώνεται όλο και πιο πλατιά. Ετσι, μετά τη Μαρικάνα, όπου η συμμετοχή στην απεργία, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της ίδιας της εταιρίας Λόνμιν, εξακολουθεί να κυμαίνεται μεταξύ 94%-98%, ένα μήνα μετά την έναρξη της, παρά τη συμφωνία που υπέγραψε το φιλοκυβερνητικό συνδικάτο NUM με την εργοδοσία, που έγινε κουρελόχαρτο, οι 15.000 μεταλλωρύχοι στα ορυχεία KDC West έχω από το Γιοχάνεσμπουργκ, που ανήκουν σε μία από τις μεγαλύτερες εταιρίες εξόρυξης χρυσού (τέταρτη στον κόσμο), τη Gold Fields, κατέβηκαν κι αυτοί σε απεργία, πέντε μόλις μέρες μετά το σταμάτημα της προηγούμενης, που είχε ξεκινήσει στα τέλη του Αυγούστου και έληξε στις 5 Σεπτέμβρη, πάλι μετά από συμφωνία του NUM με την εταιρία.

Σε ανακοίνωση που ανήρτησε στον διαδικτυακό της τόπο την περασμένη Δευτέρα η εταιρία Gold Fields αναφέρει με λύπη, ότι η «παράνομη» απεργία που ξεκίνησε την Κυριακή το βράδυ είχε ως αποτέλεσμα την πλήρη αναστολή των εργασιών στα ορυχεία KDC West και εξέφρασε την ελπίδα να βρεθεί γρή-

γορη και ειρηνική λύση. Αντί γι' αυτό, όμως, οι εργάτες αψήφησαν ακόμα και την καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου, που εκδόθηκε στη συνέχεια, έκρινε παράνομη την απεργία και απαίτησε από τους εργάτες να επιστρέψουν στη δουλειά, και την Τετάρτη συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής που τους έριξαν δακρυγόνα.

Την Τρίτη, ήρθε η ώρα της μεγαλύτερης εταιρίας εξόρυξης πλατινίνας στον κόσμο, από την οποία γίνεται η εξόρυξη του 40% της πλατινίνας παγκόσμια, της Anglo American Platinum (Amplats). Μετά από

διαδήλωση πάνω από 1500 μεταλλωρύχων, την Τρίτη το βράδυ έξω από το ορυχείο της εταιρίας, κοντά στο Rösteptouw, 100 χιλιόμετρα βορειοδυτικά του Γιοχάνεσμπουργκ, παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων, η εταιρία έκλεισε τέσσερα ορυχεία την αφέσως επόμενη μέρα, επικαλούμενη λόγους ασφαλειας. Στα ορυχεία αυτά εργάζονται 19.000 μεταλλωρύχοι και προγματοποιείται το 17% της εξόρυξης που κάνει η εταιρία. Αυτό σημαίνει ότι το 7% περίπου της παγκόσμιας εξόρυξης πλατινίνας έχει πλέον σταματήσει, μόνο και μόνο από το σταμάτημα των εργασιών

στα τέσσερα αυτά ορυχεία.

Από το απεργατικό κίνημα δεν γλίτωσε ούτε η δεύτερη μεγαλύτερη εταιρία εξόρυξης πλατινίνας στον κόσμο, η Impala Platinum, η οποία τον περασμένο Απρίλιο είχε αναγκαστεί να δώσει αύξηση 10% στους εργάτες, μετά από απεργία που κράτησε έξι βδομάδες. Τώρα, οι εργάτες στο ορυχείο του Rösteptouw για την εταιρία, σε ανακοίνωση που εξέδωσε την περασμένη Τρίτη, προειδοποίησε τους μετόχους της για τις απαίτησεις των εργατών και κάλεσε σε ανοιχτή σύσκεψη των μετόχων με την προσωρινή εργατική επιτροπή που υπέβαλε στην εταιρία το αίτημα για αυξήσεις.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία παρακολουθεί αμήχανα την εξέλιξη του κινήματος που φαίνεται όπι την έπερνα. Ετσι, οι εκκλήσεις των συνδικάτων να γυρίσουν οι εργάτες στη δουλειά (όπως αυτή του NUM την περασμένη Τρίτη) πέφτουν στο κενό, ενώ φαίνεται να κερδίζει συμπάθεια ο καταγγελτικός λόγος του πρώτη προέδρου της νεολαίας του κυβερνώντος Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου (ANC), Τζούλιους Μαλέμα, που καλεί σε γενική απεργία και εθνικοποίηση της μεταλλευτικής βιομηχανίας. Το νέο ταξιδί απαρτχάιντ αντιμετωπίζει το μεγαλύτερο απεργιακό κίνημα στην ιστορία του. Το πόσο θα αντέξει αυτό το κίνημα δεν μπορούμε να το

γνωρίζουμε, όμως σήμουρα δεν θα καμφθεί εύκολα, αν οι μεταλλευτικές εταιρίες δεν βάλουν το χέρι στην τσέπη για να δώσουν αυξήσεις στους εργάτες που ζουν στην εξαθλίωση.

Νέες αποκαλύψεις για το μακελειό της Μαρικάνα

Το μακελειό της Μαρικάνα τον περασμένο Αύγουστο έχει ανοίξει πλέον τον ασκό του Αιόλου και οι νέες αποκαλύψεις για την εν ψυχρώ δολοφονία των εργατών από τους μπάτσους μόνο οργή γεμίζουν τους εργάτες. Οι νέες αποκαλύψεις έγιναν από μία μη κυβερνητική νομική οργάνωση (το Legal Resource Center), η οποία βασίστηκε σε μαρτυρίες από αυτόπτες μάρτυρες που επέζησαν του μακελειού. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες αυτές, η αστυνομία δολοφόνησε εν ψυχρώ εργάτες αικόμα και τη στιγμή που πήγαιναν να παραδοθούν ή προσπαθούσαν ν' αποφύγουν τη σύγκρουση κρυβόμενοι πίσω από βράχους. Η οργάνωση υποστηρίζει ότι διαθέτει πληθώρα αποδείξεων για την προσπάθεια συγκάλυψης από την πλευρά της αστυνομίας. Κι έχεις τους φευτοκρατούστες του «ΚΚ Ν. Αφρικής» να περιμένουν την «ανεξάρτητη επιτροπή» που συγκρότησε ο πρόεδρος Ζούμα για να μάθουν την αλήθεια!

Θύελλα αντιδράσεων για την αντισλαμική ταινία

Ο αμερικανός πρεσβευτής στη Λιβύη, που είχε μεταβεί για σύντομη επίσκεψη στη Βεγγάζη, και τρεις αικόμη αμερικανοί διπλωμάτες που ήταν μαζί του πλήρωσαν με τη ζωή τους για την προσβολή του Ισλάμ από την αμερικανική ταινία «Η αθωότητα των Μουσουλμάνων», αποσπάσματα της οποίας κυκλοφόρησαν τις τελευταίες μέρες στο διαδίκτυο.

Σύμφωνα με ρεπορτάρικους του «Ρόιτερ», η ταινία παρουσίαζε το Μωάμεθ ως έναν ανόητο, φευτοθρήσκο, που ερωτοτροπεί. Μάλιστα σε μια σκηνή που κυκλοφόρησε στο YouTube παρουσίαζεται σε προφανή σεξουαλική πράξη με μια γυναίκα, όταν από πολλούς μουσουλμάνους θεωρείται προσβολή αικόμη και η απεικόνιση του Μωάμεθ.

Το γεγονός αυτό έχει προκαλέσει νέο κύμα οργής στο μουσουλμανικό κόσμο και οι πρώτες αντιδράσεις εκδηλώθηκαν στο Κάιρο, το απόγευμα της 11ης Σεπτέμβρη, όπου 3.000 διαδηλωτές, κυρίως σαλαφιστές και νεαροί οπαδοί, οι Λευκοί Ιππότες Ultras της μεγάλης ποδοσφαιρικής ομάδας Zamalek, που συμμετέχουν μαχητικά και στη λαϊκή εξέγερση

εναντίον του καθεστώτος Μουμπάρακ, συγκεντρώθηκαν έξω από την αιγυπτιακή πρεσβεία στο κέντρο της αιγυπτιακής πρωτεύουσας απαιτώντας να απαγορευτεί η κυκλοφορία της ταινίας. Ομάδες νεαρών διαδηλωτών κατέφεραν να μπουν μέσα στον περίβολο της πρεσβείας, να κατεβάσουν και να καταστρέψουν την αιγυπτιακή σημαία και να υψώσουν μια μαύρη σημαία με τη γνωστή ρήση από το κοράνι «Δεν υπάρχει άλλος θεός από τον Αλλάχ και ο Αλλάχ μόνος είναι ο θεός».

Τα γεγονότα αυτά συνιστούν ισχυρό πολιτικό πλήγμα για το Λευκό Οίκο. Στη μαύρη για τους Αμερικάνους επέτειο της 11ης Σεπτέμβρη (οποία αύριο παραπλανήθηκε), επιβεβαιώνουν, μετά το Αφγανιστάν, το αδιέξodo και την πλήρη αποτυχία της αιγυπτιακής «αντιτρομοκρατικής εκστρατείας». Επιβεβαιώνουν τη διάλυση και το χάος που συνεχίζουν να επικρατούν στη Λιβύη, την αδυναμία της κεντρικής κυβέρνησης να επιβάλλει την εξουσία της στις μυριάδες ομάδες που αρνούνται να καταθέσουν τα όπλα, στις ισχυρές μιλίτσιες που έχουν χωρίσει τη χώρα σε φρέουδα και επιβάλλουν το δικό τους νόμο. Επιβεβαιώνουν,

το προξενείο δεν άντεξε την επίθεση και υποχώρησε. Ο αιγυπτιανός πρεσβευτής που βρισκόταν μέσα στο προξενείο προσπάθησε να διαφύγει με αυτοκίνητο, το οποίο όμως χτυπήθηκε από ρουκέτες, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο ίδιος και τρεις διπλωμάτες που ήταν μαζί του. Το επόμενο πρωί το προξενείο έχει λεηλατηθεί και είχαν απομείνει μόνο οι καμένοι τούχοι και κάποια αποτελεσματικά οπήλια.

Και δύο λόγια για την επίμαχη ταινία. Δημιουργός της είναι ο 56χρονος αιγυπτιανό-ισραηλινός Sam Bacile, που ζει στην Καλιφόρνια και τώρα κρύβεται. Μιλώντας τηλεφωνικά στο «Associated Press» επέμεινε στη θέση του ότι το Ισλάμ είναι «καρκίνος» και δήλωσε ότι πιστεύει ότι η ταινία του θα βοηθήσει τη γενεθλία γη του (το Ισραήλ) αποκαλύπτοντας τις «απέλεις του Ισλάμ», ότι η ταινία του κόστισε 5 εκατομμύρια δολάρια και ότι χρηματοδοτήθηκε από περισσότερους από 100 εβραίους δωρητές. Την προώθηση της ταινίας έχει αναλάβει ο Morris Sadek, ένας Αιγύπτιος χριστιανός κόπτης, φανατικός αντιολαμπιστής, που ζει στην Καλιφόρνια, και ο πάστορας Terry Jones, γνωστός από το κάψιμο του κορανίου.

Ολη αυτή η ιστορία συνιστά πρωτοφανή πρόκληση, αν σκε-

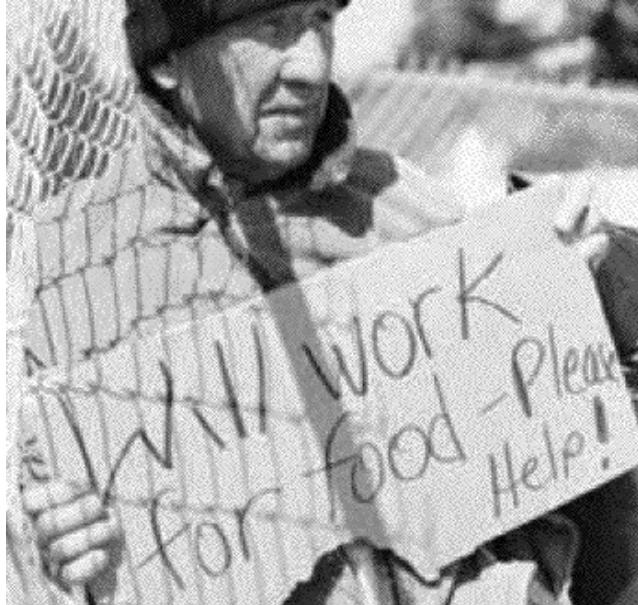
φτεί κανείς ότι μια δανεζική εφημερίδα που δημοσίευσε γελοιογραφίες που σατιρίζαν το Ισλάμ και το Μωάμεθ το 2005, με πιο γνωστή αυτή που το παρουσίαζε με μια βόμβα στο τουρμπάνι του, προκάλεσε θύελλα εξέγερσεων σ' όλες τις ισλαμικές χώρες, με τουλάχιστον 50 νεκρούς. Γιαυτό φοβούνται ότι τα γεγονότα στη Βεγγάζη και το Κάιρο είναι μόνο η αρχή και ότι τα χειρότερα είναι μπροστά και σπεύδουν οι κυβερνήσεις, από το Λευκό Οίκο μέχρι τη Μέση Ανατολή και την Ασία, με ανακοινώσεις και καταγγελίες για την ταινία, να προλάβουν ότι μπορούν.

Ενισχύονται συνεχώς οι ισλαμιστές στη

50 εκατομμύρια οι πεινασμένοι στις ΗΠΑ

Ξέρετε πώς λέγεται ο πεινασμένος στη σύγχρονη φρασεολογία των αμερικάνικων στατιστικών; «Διατροφικά ανασφαλής!» Το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ συντάσσει κάθε χρόνο μια έκθεση που μετράει πόσοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, βάσει ερωτηματολογίων στα οποία απαντούν 44 χιλιάδες περίπου νοικοκυριά (σε σύνολο 119 εκατομμυρίων), δηλαδή ένα πολύ μικρό δείγμα (της τάξης του 0.04%). Τα ερωτηματολόγια περιέχουν ερωτήσεις του τύπου: «Ανησυχήσαμε αν θα μας φτάσει το φαγητό πριν πάρουμε λεφτά να ογκάρασμε περισσότερο. Αυτό σας συνέβη συχνά, ορισμένες φορές ή ποτέ κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών?». «Τους τελευταίους 12 μήνες μήπως χάσατε βάρος επειδή δεν υπήρχαν λεφτά για φαγητό?» Από τις απαντήσεις που δίνουν οι ερωτώμενοι οι στατιστικολόγοι τους κατάτασσουν στους «διατροφικά ασφαλείς», «ανασφαλείς» ή «πολύ ανασφαλείς».

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του υπουργείου Γεωργίας (βλ. <http://www.ers.usda.gov/publications/err-economic-research-report/err141.aspx>), οι πεινασμένοι ολόνα και αυξάνονται. Από το 1998 μέχρι το τέλος του 2011, τα νοικοκυριά που κατατάχτηκαν

στην κατηγορία «ανασφαλείς» (συμπεριλαμβανομένων και των «πολύ ανασφαλών») αυξήθηκαν από 12.1 εκατομμύρια (11.7% του συνόλου) σε 17.8 εκατομμύρια (14.9% του συνόλου). Αυτό σημαίνει ότι από τους 36.15 εκατομμύρια πεινασμένους του 1998 έχουμε φτάσει στους 50.12 εκατομμύρια, δηλαδή 38% αύξηση, ποσοστό υπερδιπλάσιο της αύξησης του πληθυσμού, που για την ίδια χρονική περίοδο, 29.4% (σε σταθερές τιμές 2005).

Το αμερικανικό όνειρο γίνεται εφιάλτης για όλο και περισσότερους ανθρώπους, επιβεβαιώνοντας περίτρανα αυτό που ο Μαρξ είχε τονίσει πριν από ενάμιση οιώνα στο Κεφάλαιο:

«Οσο μεγαλύτερος είναι ο κοινωνικός πλούτος, το κεφά-

λαιο που λειτουργεί, η έκταση και η ένταση της αύξησής του, επομένως και το απόλυτο μέγεθος του προλεταριάτου και η παραγωγική δύναμη της εργασίας του, τόσο μεγαλύτερος είναι ο βιομηχανικός εφεδρικός στρατός (σ.ο. οι άνεργοι)... Οσο μεγαλύτερος όμως είναι αυτός ο εφεδρικός στρατός σε σχέση με τον εν ενεργεία εργατικό στρατό, τόσο μαζικότερος είναι ο σταθεροποιημένος υπερπληθυσμός, που η φτώχεια του είναι αντιστρόφως ανάλογη προς τα βάσανα της δουλειάς του. Τέλος, όσο πιο μεγάλο είναι το εξαθλιωμένο στρώμα της εργατικής τάξης και ο βιομηχανικός εφεδρικός στρατός, τόσο πιο μεγάλος είναι ο επίσημος παουπεριασμός (σ.ο. εξαθλίωση). Αυτός είναι ο απόλυτος γενικός νόμος της κεφαλαιοκρατικής συσσώρευσης» («Το Κεφάλαιο», τ. 1, σ. 667).

Οπως όλοι οι οικονομικοί νόμοι, έτσι κι αυτός μπορεί να τροποποιηθεί από διάφορα πολλαπλά περιστατικά, όπως επισημαίνει ο Μάρξ, παραλαυτά όμως, σε βάθος χρόνου είναι αυτός που επικρατεί, δείχνοντας πού οδηγεί την ανθρωπότητα ο καπιταλισμός, στο όνομα του οποίου πίνουν νερό όλοι, από τους «σοσιαλιστές» της δεκάρας μέχρι τους νεοναζί.

Οργή για την ακρίβεια στη Δυτική Οχθη

Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι οι διαδηλώσεις κατά της ακρίβειας που έχουν ξεσπάσει στη Δυτική Οχθη είναι τα προεόρτια μίας παλαιοτινιακής «άνοιξης», το σήμουρο είναι, όμως, ότι η πρωθυπουργική καρέκλα του συγγού τεχνοκράτη και πρώην στελέχους του ΔΝΤ, Σαλάμη Φαγιάντ, τρίζει συθέμελα. Γιατί όταν οι μεγαλύτερες πόλεις της Δυτικής Οχθης, όπως η Ραμάλα, η Νάμπλους, η Τζενίν, η Χεβρώνα, η Ιεριχώ, η Τουλκάρμ και η Βηθλεέμ σείονται από τις διαδηλώσεις, σε ορισμένες από τις οποίες οι διαδηλωτές πετάνε πέτρες και παπούτσια στο πορτέτο του πρωθυπουργού, τότε τα πράγματα αρχίζουν να ζορίζουν επικίνδυνα, όχι μόνο για τον ίδιο αλλά και για το καθεστώς που έχει επιβάλει η Παλαιοτινιακή Αρχή σε συνεργασία με τους Σιωνιστές.

Πώς να γίνει διαφορετικά, όταν η βενζίνη έχει εκτιναχθεί από τα 1.18 στα 1.57 ευρώ το λίτρο τους τελευταίους δύο μήνες, όταν το μέσο ημερομίσθιο δεν ξεπερνάει τα 110 σέκελ (περίπου 22 ευρώ) στη Δυτική Οχθη κι αυτό για όσους έχουν δουλειά (γιατί η επίσημη ανεργία ξεπερνά το 20%); Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμένες (Τετάρτη βράδυ), δύο από τα μεγαλύτερα παλαιοτινιακά συνδικάτα αποφάσισαν να αναστείλουν μέχρι την Κυριακή τις απεργίες που είχαν εξαγγειλεί, για να προσχωρήσουν στο τραπέζι του διαλόγου με την κυβέρνηση, η οποία μία μέρα πριν είχε εξαγγειλεί μειώσεις στον ΦΠΑ και στις τιμές των καυσίμων. Το πρόσο όμως θα καταφέρουν να συγκρατήσουν την οργή του κόσμου μένει να φανεί το επόμενο διάστημα.

Εκατόμβη εργατών σε εργοστάσια-παγίδες

Περισσότεροι από 300 είναι μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραφμένες αυτές οι νεκροί εργάτες από τις πυρκαγιές που έχουν συνεχίσει παρά το σχηματισμό μόνιμης κυβέρνησης. Οι μίλιτσες δυναμώνουν, ενώ ο λιβυκός λαός παραμένει απόλοι παρατηρητής στη σύγκρουση για την έξουσία που συντελείται στη χώρα. Βασικές υποδομές ηλεκτρικού ρεύματος και πόσιμου νερού που καταστράφηκαν από τον πόλεμο δεν έχουν ακόμη ανοικοδομηθεί και το μόνο που ενδιαφέρει τη νέα κυβέρνηση είναι η σύναψη συμβολαίων για το ξεπούλημα της χώρας στα δυτικά μονοπάλια.

Το χάος και η διάλυση που επικράτησε από την πρώτη στιγμή μετά την πτώση του Καντάφι συνεχίζεται παρά το σχηματισμό μόνιμης κυβέρνησης. Οι μίλιτσες δυναμώνουν, ενώ ο λιβυκός λαός παραμένει απόλοι παρατηρητής στη σύγκρουση για την έξουσία που συντελείται στη χώρα. Βασικές υποδομές ηλεκτρικού ρεύματος και πόσιμου νερού που καταστράφηκαν από τον πόλεμο δεν έχουν ακόμη ανοικοδομηθεί και το μόνο που ενδιαφέρει τη νέα κυβέρνηση είναι η σύναψη συμβολαίων για το ξεπούλημα της χώρας στα δυτικά μονοπάλια.

Ο επιθέσεις αυτές αποδίδονται από αφγανούς και αμερικάνους αξιωματούχους και αναλυτές σε διείσδυση των Ταλιμπάν. Οι επιθέσεις αυτές αποδίδονται από την πλειοψηφία Αμερικάνων, έναντι 35 συνολικά μέσα στο 2011 και 20 στο 2010. Οι επιθέσεις αυτές αποδίδονται από αφγανούς και αμερικάνους αξιωματούχους και αναλυτές σε διείσδυση των Ταλιμπάν.

Τη στιγμή που γράφονται οι γραφμένες αυτές οι νεκροί εργάτες από τις πυρκαγιές που έχουν συνεχίσει παρά το σχηματισμό μόνιμης κυβέρνησης, στην πλήρη ασυδοσία που προσφέρει στο κεφάλαιο, εξασφαλίζει τεράστια κέρδη στις υφαντουργίες και στις βιομηχανίες εν-

το Πακιστάν, με τα μεροκάματα πείνας, την παντελή ήλλειψη μέτρων ασφαλείας, την καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων και την πλήρη ασυδοσία που προσφέρει στο κεφάλαιο, εξασφαλίζει τεράστια κέρδη στις υφαντουργίες και στις βιομηχανίες εν-

δυμάτων, τα προϊόντα των οποίων αποτελούν σημαντικό κομμάτι των εξαγωγών της χώρας. Γι αυτό και οι άθλιες και εξοντωτικές συνθήκες εργασίας κατεβάζουν συχνά τους εργάτες σε μαζίκες και μαχητικές κινητοποιήσεις.

Σταματούν την εκπαίδευση νεοσύλλεκτων

Στις 2 Σεπτέμβρη η αμερικανική στρατιωτική διοίκηση στο Αφγανιστάν ανακοίνωσε ότι σταματά επ' αύριοστον την εκπαίδευση νεοσύλλεκτων στον αφγανικό στρατό και την αστυνομία ύστερα από την κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων εναντίον νατοϊκών στρατιωτών από αφγανούς συναδέλφους τους, με στόχο να επανεξεταστεί η διαδικασία στρατολόγησης και να γίνει αυστηρότερος έλεγχος των 27.000 τελευταίων νεοσύλλεκτων για τυχόν σχέσεις με τους Ταλιμπάν. Αυτή τη χρονιά έχουν γίνει 34 τετοιες επιθέσεις, από τις οποίες τουλάχιστον 15 τον Αύγουστο, από τις οποίες σκοτώθηκαν 45 νατοϊκοί στρατιωτές, στην πλειοψηφία Αμερικάνοι, έναντι 35 συνολικά μέσα στο 2011 και 20 στο 2010.

Οι επιθέσεις αυτές αποδίδονται από αφγανούς και αμερικάνους αξιωματούχους και αναλυτές σε διείσδυση των Ταλιμπάν.

Λιμπάν στις γραφμένες από την επαρχία και της αστυνομίας αλλά και στην εχθρότητα μεγάλου τημήματος του αφγανικού λαού στην ένη κατοχή, στα επανειλημένα περιστατικά προσβολής της θρησκείας, της κουλτούρας και των κοινωνικών και θικών αξιών του από νατοϊκούς στρατιωτές. Στην καχυποφύια, στη δυσπιστία, στις προσωπικές πικρίες και έχθρες πολλών αφγανών στρατιωτών απέναντι στους Αμερικάνους αλλά και στην υποτιμητική προσβλητική και ταπεινωτική συμπεριφορά των τελευταίων απέναντι στους αφγανούς στρατιωτές.

Στις αρχές της χρονιάς, το αφγανικό υπουργείο Αμυνας επιχείρησε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των επιθέσεων αυτών διώχνοντας από το στρατό όσους είχαν συγγενείς που ζούσαν στο Πακιστάν, απόφαση που στην πορεία μπήκε στο συρτάρι, γιατί θα είχε ως απο-

Ασφαίρα

Θα γινόταν κι αυτό. «Γενική απεργία» φώναζε ο Περισσός. «Γενική απεργία» φώναζαν οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ (όχι επισήμως το κόμμα, γιατί κατέχει τη θεσμική θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης πλέον). «Γενική απεργία» φώναζαν και οι «εξωκοινοβουλευτικοί». Ήθελε, λοιπόν, η ώρα ν' αποφασίσουν «γενική απεργία» και η ΓΣΕΕ με την ΑΔΕΔΥ, τοποθετώντας την στις 26 Σεπτέμβρη. Με μύδρους κατά της κυβέρνησης και της τρόικας που ετοιμάζονται να πάρουν νέα μέτρα.

Προεξοφλούμε από τώρα, ότι καινούργια «γενική απεργία» θα αποφασιστεί για τη μέρα που τα μέτρα (τουλάχιστον κάποια απ' αυτά) θα πάρουν το δρόμο για τη Βουλή. Κάπου στα μέσα Οκτώβρη ή λίγο μετά. Το έθιμο θα τηρηθεί. Άλλωστε, τα τελευταία δυόμισι χρόνια έχουν γίνει τόσες «γενικές απεργίες» όσες δεν είχαν γίνει την προηγούμενη δεκαετία.

Δεν κοστίζει και συμφέρει. Μια 24ωρη απεργία στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, μια απεργιακή συγκέντρωση λιγότερο ή περισσότερο μαζική (ανάλογα με τη συγκυρία), μια πορεία στην καθιερωμένη διαδρομή και τέρμα. Η εκτόνωση λειτουργεί σαν βάλσαμο στις καρδιές. Υπάρχει, βέβαια, ο κίνδυνος συγκρούσεων, αλλά αυτές είναι δουλειά της Αστυνομίας. Οι μπάτσοι θα σακατέψουν τον κόσμο, εμείς θα τους καταγγείλουμε (καταγγέλοντας πάντοτε και τους «προβοκάτορες κουκουλοφόρους») και την επομένη θα τα έχουμε ξεχάσει όλα.

Οχι, δεν υποστηρίζουμε ότι οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να συμμετάσχουν και σ' αυτή την 24ωρη απεργία που κήρυξαν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Θα ήταν σαν να κηρύσσαμε την αδράνεια και την παθητικότητα, ενώ η αντίθεση -τουλάχιστον- πρέπει να εκδηλώνεται, έστω και μέσα απ' αυτές τις απεργίες. Εκείνο που υποστηρίζουμε είναι πως πρέπει να έχουμε συνείδηση πως αυτές οι απεργίες είναι αναποτελεσματικές, επειδή ελέγχονται από την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία όλων των τάσεων, επειδή εμπεριέχουν το σπέρμα του εργαζόμενου-καρπαζοεισπράκτορα και -κυρίως γι' αυτό- επειδή δεν έχουν προοπτική.

Είναι δυνατόν ν' αποκτήσουν προοπτική μέσα στο δεδομένο σκηνικό. Οχι δεν είναι, ας μην κοροϊδεύμαστε. Και ας αναζητήσουμε την ειδοποιό διαφορά που θα μας μετατρέψει από θλιβερούς ουραγούς του αστικού συστήματος εξουσίας (στο οποίο περιλαμβάνεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία) σε αγωνιστές που παίρνουν το μέλλον τους στα δικά τους χέρια, που μελετούν, οργανώνονται και αγωνίζονται με σχέδιο.

Το αντίπαλο δέος στην καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν πρόκειται να το δημιουργήσουν ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Περισσός. Μπορούν και πρέπει να το οργανώσουν οι πρωτοπόροι εργάτες βάζοντας μπροστά το καθίκον της πολιτικής οργάνωσης της τάξης τους και της ταξικής ανασυγκρότησης του μαζικού της κινήματος. Όσο αυτό καθυστερεί, οι αγωνιστικές εξάρσεις θα είναι άσφαιρες και γι' αυτό αναποτελεσματικές.

Μαστόροι στην προπαγάνδα αποδεικνύονται οι μπατσούσυνδικαλιστές. Προσέξτε λίγο την εικόνα, κόψτε φάτσες, βγάλτε συμπεράσματα.

Ενας συμπαδέστατος τροχονόμος που σου δυμίζει εκείνους τους λίγους τροχονόμους που ιδρώνουν πραγματικά σε κάποιες κεντρικές αρτηρίες για να διευκολύνουν την κίνηση. Ένας πυροσβέστης που είναι έτοι κι αλλιώς υπεράνω υποψίας, καθώς οι πυροσβέστες δεν έχουν αναμιχθεί άμεσα με την καταστολή (κάνα πύρινο οδόφραγμα σβήνουν μόνο, αφού έχουν καθαρίσει τον τόπο τα ΜΑΤ), ενώ αντίθετα παραπέμπουν συνειρμικά σε ανδρώπους που προσφέρουν κοινωνικό έργο. Κι ένας λιμενικός, απ' αυτούς τους απλούς λιμενικούς που η πλειοψηφία τους βλέπει στα λιμάνια να ρυθμίζουν την κίνηση και να δίνουν πληροφορίες για τη δέση που βρίσκονται τα πλοία της ακτοπλοΐας. Κανένας από τους τρεις δεν σε κάνει να σκεφτείς κάτι κακό εναντίον τους.

Σκεφθείτε, τώρα, τι δα σκεφτόσασταν και τι δα λέγατε αυδόρμητα, αν στη δέση αυτών των τριών ήταν ένας ΜΑΤάς με πλήρη εξάρτηση, ένας λιμενόμπατσος με φόρμα παραλλαγής, απ' αυτούς που ξυλοκοπούν ναυτεργάτες στις απεργίες τους, κι ένας ασφαλίτης της Αντιπρομοκρατικής. Δε δα λέγατε «τράβα αμέσως το μοχλό» του ικριώματος;

■ Γκεμπελισμός

Όταν ο Βγενόπουλος (MIG) αγόρασε τη VIVARTIA (Δασακαλόπουλος) και σε λίγο καιρό ξεφορτώθηκε τον «φίλο του» από διαχειριστή της ΔΕΛΤΑ, διοχέτευσε σε αστικές φυλλάδες στοιχεία για το στόλο των αυτοκινήτων και των υπαλλήλων της εταιρίας που χρησιμοποιούσε ο Δασακαλόπουλος ως ατομικό υπηρετικό του προσωπικό, καρφώνοντάς τον. Θυμηδήκαμε το γεγονός, καθώς διαβάζαμε τα εκεντή ρεπορτάρια των «Νέων» για τις φίρμες του τραγουδιού και τις ΕΠΕ που δημιουργούν για να διαχειρίζονται τα φανερά έσοδά τους.

«Είναι ένας νόμιμος τρόπος, είναι όμως και ηθικός», σχολίαζε η φυλλάδα του Ψυχάρη, όταν αποκαλύφθηκε ότι το πρώτο δημοσίευμά της ήταν καθαρά γκεμπελική κατασκευή, καθότι οι φίρμες του τραγουδιού δηλώνουν μεν χαμηλά ατομικά εισοδήματα, ταυτόχρονα όμως δηλώνουν και εισοδήματα από ΑΕ και ΕΠΕ, τα οποία φορολογούνται αυτοτελώς. Δεν έχουμε καμιά διάδεση να υπερασπιστούμε τον Ρουβά, την Κοκκίνου και «α' άλλα παιδιά», δεν μπορούμε, όμως, να δεχτούμε την υποκρισία της αστοφυλάδας. Τι κάνουν οι φίρμες; Φτιάχνουν μια εταιρία και έτσι το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος των προσωπικών

τους δαπανών γίνεται αυτόματα δαπάνη της εταιρίας, εκπίπτει από τα έσοδα και έτσι πληρώνουν σημαντικά μειωμένο φόρο. Μιλάμε για τα έσοδα που δηλώνουν και όχι για τα «μαύρα» που δε δηλώνονται πουδενά.

Ποιοι είναι οι πρώτοι διδάξαντες αυτής της τακτικής; Οι καπιταλιστές. Μάλιστα, αυτοί δεν κλέβουν μόνο την εφορία, όπως οι φίρμες της πίστας, αλλά κλέβουν και τους μικρομετόχους των ΑΕ που διαχειρίζονται. Το μεγαλύτερο μέρος των ατομικών παρασιτικών τους εσόδων το χρεώνουν στις εταιρίες, είτε ως έξοδα παραστάσεως (ακόμα και τους καφέδες που πίνουν στα in στέκια), είτε ως δαπάνη εταιρικών αυτοκινήτων, είτε ως δαπάνη μισθοδοσίας προσωπικού, το οποίο όμως εργάζεται ως προσωπικό στις βίλες τους. Γιατί, λοιπόν, η αστοφυλάδα μιλάει για τις τραγουδιάριές και τους τραγουδιάρηδες και όχι για τους καπιταλίστες; Γιατί δεν έκανε έρευνα στις δικές τους φορολογικές δηλώσεις, για να δούμε τι δηλώνουν;

■ Αποκαλυπτήρια

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλο, ότι η περιβόλη «επιμήκυνση» για τον ελληνικό λαό δεν έχει καμιά σημασία, δεδομένου ότι το σύνολο των αντιλαϊκών μέτρων δ' αποφασίστε τώρα και βέβαια δεν πρόκειται τίποτα να παρθεί πίσω. Η επιμήκυνση χρειάζεται για καλύτερη διαχείριση των νέων «μαύρων τρυπών» που αναπόφευκτα δα δημιουργηθούν, λόγω του βαδέματος της καπιταλιστικής ύφεσης και γι' αυτό δα αποφασίστε από το διευδυντήριο της Ευρωζώνης, επισημαίναμε.

Πριν αλέκτορα φωνήσαι, ήρθε η τρόικα να επιβεβαιώσει το συλλογισμό μας. Οπως αποκάλυψαν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, μετά τη συνάντηση Βενιζέλου-

τρόικας την περασμένη Δευτέρα, η τρόικα δεωρεί δεδομένη την επιμήκυνση, όμως επιμένει ότι το σύνολο των σκληρών μέτρων πρέπει να ληφθεί μέσα στην πρώτη διετία και να μη μοιραστούν τα μέτρα στην τετραετία

■ Η αλαζονεία τιμωρείται

«Για άλλη μια φορά, το γνωστό επικοινωνιακό κέντρο αποπειράται να παραποίησει και να διαστρεβλώσει τις δέσεις του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ σε σχέση με το ενδεχόμενο χρεοκοπίας της χώρας. Είναι φανερό ότι η σημερινή αναφορά του Προέδρου της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ στην περίπτωση της Αργεντινής ήδελε να καταδείξει ότι η ακολουθούμενη μνημονιακή πολιτική από την κυβέρνηση Σαμαρά δα οδηγήσει σε καταστάσεις ακόμα χειρότερες από αυτήν της Αργεντινής

■ Κοινή μοίρα

Δυο έλληνες μικροπωλητές (πωλούσαν εφημίδες) ξυλοκοπήδηκαν άγρια από ομάδα γερμανών νεοναζί στη Βεστφαλία. Οι νεοναζί τους ζήτησαν την άδεια τους, αυτοί δεν είχαν και ακολούθησε ο ξυλοδαρμός «προς παραδειγματισμόν».

Τουλάχιστον είκοσι έλληνες έχουν κλειστεί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών στην Αυστραλία, διότι οι αυστραλιανές αρχές δεώρησαν πως δεν πήγαν στη χώρα για τουρισμό, αλλά για να εργαστούν, με την υποστήξη συγγενών τους.

Αυτές οι μικρές ειδήσεις, βέβαια, ουδόλως προβληματίζουν τους «ελληναράδες» που χειροκροτούν πάρτες της προβοκάτορες της Ελλάδας στην Ελλάδα ο μετανάστης δα 'πρεπε να 'ναι πρόσωπο ιερό.

νής και όχι βέβαια ότι αυτή αποτελεί μια δετική προοπτική για τη χώρα».

Αυτή την πανικόβλητη απάντηση έδωσε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, όταν η ΝΔ άδραξε την ευκαιρία μιας φραστικής γκάφας του Τσίπρα στη Βουλή και ενορχήστρωσε μια εκστρατεία εναντίον του. Δεν ξέρουμε τι «ήδελε να καταδείξει» ο Τσίπρας με την αναφορά του στην Αργεντινή, ξέρουμε όμως τι είπε. Κι αυτό που είπε δεν έχει καμιά σχέση με τη «διόρθωση» που εκ των υστέρων έκανε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ. Ως παράδειγμα προς μίμηση ανέφερε την Αργεντινή ο αλαζόνας και αμετροεπής πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, απαντώντας στον Στουρνάρα στη Βουλή. Είπε συγκεκριμένα: «Διότι κύριε υπουργέ, μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή, όπως είχατε πει. Η Αργεντινή πέρασε μια πολύ μεγάλη δυσκολία και δεν πρέπει τους λαούς να τους χαρακτηρίζουμε με ρατσιστικό τρόπο. Πέρασαν όμως μια πολύ μεγάλη δυσκολία και κατάφεραν με αξιοπρέπεια να σταδιούν στα πόδια τους». Ο Τσίπρας είχε κατά νου μάλλον την επιτυχή πορεία των σοσιαλδημοκράτων Κίρχνερ στην έξουσία (το ίδιο ονειρεύεται για τον εαυτό του), γι' αυτό και διέπεραξε τη φραστική γκάφα.

■ Πολιτικό μάρκετινγκ της απελπισίας

Ο σημερινός υπουργός Υγείας Σταύρος Μαλάς δα είναι ο υπόψηφος του ΑΚΕΛ στις ερχόμενες προεδρικές εκλογές της Κύπρου. Παρά ταύτα, επιμένει ότι πρόκειται για ανεξάρτητη υποψηφιότητα, «όσο και αν κάποιοι αρέσκονται να την παρουσιάζουν ως κομματική». Γι' αυτό και το σύνδημά του είναι «νέο πρόσωπο, νέα πρόταση, νέα εποχή». Πώς συνέβη, όμως, και το ΑΚΕΛ αποφάσισε να υποστηρίξει την υποψηφιότητα Μαλά, πριν ο ίδιος κάνει την επίσημη ανακοίνωσή της; Ο ίδιος ο γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρος Κυπριανού ξεκαδάρισε ότι η ΚΕ του ΑΚΕΛ είχε μόνο ένα όνομα υποψήφιου ν' αποφασίσει και μετά τη σχετική ψηφοφορία ανακοινώθηκε ότι η υποψηφιότητα Μαλά εγκρίθηκε από το 92,3% των κεντροεπίτροπων του ΑΚΕΛ.

Πρόκειται προφανώς για καραγκιαζόλικια, τα οποία όμως δεν στέρονται πολιτικής σημασίας (το αντίθετο). Είναι τέτοια η απέχδεια για τον Χριστόφια και την προεδρική του δημειά (περισσότερο για την εσωτερική πολιτική και λιγότερο για την πορεία επίλυσης του Κυπριακού), που το ΑΚΕΛ δεν τολμά να εμφανιστεί με επίσημο κομματικό υπουργό, αλλά μασκάρεψε σαν ανεξάρτητο έναν τεχνοκράτη και σχετικά νέο και ανερχόμενο στην πολιτική, κομματικό στέλεχος, βεβαίως, ίσταν υποψήφιος στις βουλευτικές εκλογές με το ΑΚΕΛ) και μέλος της κυβέρνησης Χριστόφια, μπας και καταφέρει να συγκρατήσει κάπως τις διαρροές προς τους υπόψηφίους των άλλων κομμάτων. Πρόκειται για το κλασικό κόλπο που κάνουν όλα τα αστικά κόμματα, αλλάζοντας προέδρους, όταν αυτοί φθείρονται σε κυβερνητικές δέσεις.

■ Υποκριτική πολιτική μυωπία

«Για διάπραξη εγκλημάτων πολέμου και από τις δύο εμπλεκόμενες στις συγκρούσεις πλευρές έκανε λόγο χρέος μιλώντας στην 21η σύνοδο του Συμβουλίου Ανδρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, στη Γενεύη, ο ΓΓ του Οργανισμού, αποφεύγοντας, φυσικά, επισταμένα ν' αναφερθεί στην ωμή παρέμβαση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στο εσωτερικό της Συρίας». Επιμένει ο «Ριζοσπάστης» να φοράει μυωπικά γυαλιά, χωρίς να αντιλαμβάνεται πως η υποκρισία ξεχειλίζει τόσο πολύ που διακρίνεται από τους πάντες. Δεν πρόκειται, βέβαια εμείς να υπερασπιστούμε τον ΓΓ του ΟΗΕ, που υπερασπίζεται συγκεκριμένα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα. Ομως, η κριτική που του ασκεί ο «Ριζοσπάστης», ότι παραβλέπει την επέμβαση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στο εσωτερικό της Συρίας, είναι για γέλια και για κλάματα. Γιατί ιμπεριαλιστική παρέμβαση δεν έχουμε μόνο με τη στήριξη των αντικαθεστωτικών. Έχουμε και με τη στήριξη του καθεστώτος. Εκτός αν η Ρωσία και η Κίνα, που στηρίζουν σδενερά το καθεστώς Ασαντ και προς το παρόν αποσύβούν κάθε προσπάθεια να ληφθεί απόφαση επέμβασης από τον ΟΗΕ, δεν είναι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

■ Οι μεγάλες μάσες

21.000 ευρώ το μήνα (προσοχή: το μήνα, όχι το χρόνο) ο πρόεδρος, 15.000 ευρώ ο α' αντιπρόεδρος, 14.000 ευρώ ο β' αντιπρόεδρος του Ταμείου ξεπουλήματος (ΤΑΙΠΕΔ). 16,2 εκατ. ευρώ σε χρηματοοικονομικούς, τεχνικούς και νομικούς συμβούλους μέσα σε δυο χρόνια. Τα στοιχεία κατατέθηκαν επίσημα στη Βουλή και δεν αμφισθητούνται.

Αυτές είναι μάσες. Τόσο προκλητικές που ο Σταϊκούρας αναγκάστηκε να δηλώσει ότι το δέμα των αμοιβών των στελεχών του ΤΑΙΠΕΔ θα επανεξεταστεί με βάση τα νεότερα δεδομένα. Διαφωνούμε. Τα στελέχη ενός τόσο ευαίσθητου κρατικού οργανισμού πρέπει να χρυσοληρώνονται, γιατί αλλιώς δα είναι ευάλωτα σε μίζες. Ενώ όταν παίρνουν πάνω από εκατό χιλιάρια το χρόνο έκαστος, δα τα θεωρήσουν υπεραρκετά και αποκλείται να υποκύψουν στις σειρήνες μιας καλής μίζας...

Σε αντίθεση με τον ευρωπαϊκό Τύπο, που υπήρξε εξαιρετικά επιφυλακτικός, ο ελληνικός αστικός Τύπος ανακοίνωσε με θριαμβευτικά πρωτοσέλιδα την απόφαση που πήρε η EKT την Πέμπτη 6 Σεπτεμβρίου. «Το ευρώ πετάει!» ήταν ο χαρακτηριστικός κεντρικός τίτλος στο πρωτοσέλιδο των «Νέων», που συνοδεύονταν από μεγάλο σκίτσο που παρίστανε τον Μάριο Ντράγκι σαν σύπερμαν. Η μόνη διαφορά σε σχέση με τους τίτλους μετά τη σύνοδο κορυφής της 28ης-29ης Ιουνίου ήταν ότι αυτή τη φορά δεν γινόταν λόγος για ήττα των Γερμανών. Αναφερόταν, όμως, με νόημα, ότι ο μόνος που μειοψήφισε στο ΔΣ της EKT ήταν ο πρόεδρος της Μπούντεμπιτσάνκ, Γιενς Βάιντμαν, ενώ υποβαθμίζοταν το γεγονός ότι ο δευτέρος γερμανός τραπεζίτης, πρώην οικονομικός σύμβουλος της Μέρκελ, Γιοργκ Ασμουσεν, υπερψήφισε την πρόταση Ντράγκι, η οποία είχε τη στήριξη και των Μέρκελ-Σόιμπλε (θα επανέλθουμε παρακάτω στο παιχνίδι που παίζεται στη Γερμανία).

δε θα αγοράσει χρέος παρά μόνο αν ο Ραχόι ζητήσει βοήθεια υπό αυστηρές προϋποθέσεις». Πόσο περισσότερο να το γλυκάνει; Η σοσιαλδημοκρατική El País έγραψε: «Η EKT υψώνει ένα τείχος προστασίας, αλλά η διάσωση που σκιαγραφείται από την ευρωπαϊκή τράπεζα επιβάλλει αυστηρούς όρους». Το σύνολο του ισπανικού Τύπου επεσήμανε ότι, για να ελπίζει η Ισπανία σε αγορά ομολόγων της κατευθείαν από την EKT, ώστε να αποκλιμακωθεί η πίεση στα ομόλογα δανεισμού της, θα πρέπει να συμφωνήσει σε πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής όπως της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας. Εκτότε, ο Ραχόι επιδιδεται σε θεατρινούμος για εσωτερική κατανάλωση, τραβάει «κόκκινες γραμμές», υπόσχεται ότι δεν πρόκειται να πειράξει τις συντάξεις και άλλα τέτοια ηρωικά. Δεν τα σχολιάζουμε, γιατί μας είναι γνωστά από το σίριαλ που ζούμε στην Ελλάδα την τελευταία τριετία. Ομως, οι «αγορές» προεξοφλούν πως οσονάρω πο την Ραχόι θα προσφύγει στο μηχανισμό «στήριξης» και «οι άνδρες με τα γκρίζα κοστού-

τούς διάρκειας. Δηλαδή, είτε ομόλογα τριετούς διάρκειας είτε δεκαετή ομόλογα τρία χρόνια πριν τη λήξη τους. Για να ενεργοποιηθεί η παρέμβαση της EKT, θα πρέπει η χώρα να ενταχθεί σε κάποιο πρόγραμμα στήριξης του Προσωρινού ή του Μόνιμου Μηχανισμού (EFSF ή ESM). Οπως διευκρίνισε ο Ντράγκι, αυτά τα προγράμματα θα είναι είτε πλήρους μακροοικονομικής προσαρμογής (όπως το ελληνικό, για παράδειγμα) είτε «προληπτικά» (όπως της Ιταλίας, για παράδειγμα). Είναι φανερό, ότι δε θα έχουν ολές οι χώρες την ίδια μεταχείριση. Η Ισπανία, παρά το μέγεθός της, αντιμετωπίζεται ήδη όπως η Ελλάδα, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, ενώ δεν μπορεί ν' αντιμετωπιστούν με τον ίδιο τρόπο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Ιταλία ή η Γαλλία (που επίσης άρχισε ν' αντιμετωπίζει μεγάλα ζόρια). Είναι γι'

Ο μασκαράς με το νεροπίστολο

Για να μείνουμε στα επιφαινόμενα, αρκούσε να δει κονείς το ξινισμένο μούτρο του ισπανού πρωθυπουργού Μαριάνο Ραχόι, όταν δέχτηκε σχετική ερώτηση, την ώρα που έκανε από κοινού δηλώσεις με τη Μέρκελ, που επισκεπτόταν τη Μαδρίτη. «Οταν έχω νέα θα σας τα πω. Δεν είχα καν το χρόνο να διαβάσω αυτά που δήλωσε ο Ντράγκι», απάντησε ενοχλημένος ο Ραχόι. Αν είναι δυνατόταν! Ο πρωθυπουργός μιας χώρας που η απόφαση της EKT την αφορά κατά κύριο λόγο (αυτή μαζί με την Ιταλία δέχεται την ισχυρότερη επίθεση αυτή την περίοδο), δεν είχε ενημερωθεί για την απόφαση! Δεν τον είχε ενημερώσει ο επί των Οικονομικών υπουργός του ή ο ισπανός κεντρικός τραπεζίτης, που είναι μέλος του ΔΣ της EKT! Τρίχες, με το συμπάθειο. Απλά, ο Ραχόι αισθάνθηκε την ανατριχίλα του επερχόμενου σκληρού Μνημόνιου κι αυτό δεν μπορούσε να τον κάνει ευτυχισμένο. Γιατί, εντάξει, έχει καθήκον να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της ισπανικής κεφαλαιοκρατίας, παράλληλα όμως τρέπεται να κοιτάξει και το πρωστικό πολιτικό του μελλοντού. Στα 57 του χρόνια θυμίζει ήδη στυμμένη λεμονόκουπτα, πριν προλάβει να χρονίσει στην έξουσία. Και να φανταστείτε, ότι εκλέχτηκε κομπορρημονώντας από τα προεκλογικά μπαλκόνια, ότι «η Ισπανία δεν θα γίνει ποτέ Ελλάδα».

KONTRA

Ο μασκαράς με το νεροπίστολο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7
 σήμανε ο Ολάντ. Η απόφαση της συνόδου κορυφής δεν υπήρχε περίπτωση να εφαρμοστεί πριν το Δεκέμβρη, όμως η αδήριτη πραγματικότητα, με τις απανωτές επιθέσεις που δεχόταν το ευρώ και ειδικά τα κρατικά ομόλογα της Ισπανίας και της Ιταλίας, επέβαλε την άμεση ανάληψη δράσης από την EKT. Γ' αυτό και η γερμανική κυβέρνηση άναψε το πράσινο φως στον Ντράγκι, γι' αυτό η απόφαση στο ΔΣ της EKT ήταν ομόφωνη (πλήη του Βάιντμαν). Γιατί μειοψήφισε ο Βάιντμαν; Γιατί κάποιος πρέπει να σφίγγει τα λουριά, για να μην υπάρξει δημοσιονομική και νομισματική χαλάρωση (αν και το τελευταίο κάθε άλλο παρά εξασφαλισμένο είναι, καθώς, αν η EKT χρειαστεί να κάνει άμεσα μαζικές αγορές ομολόγων, θα πρέπει να κάψει χρήμα, σπάζοντας την αντιπληθωριστική ορθοδοξία που την χαρακτηρίζει). Εξάλλου, στη Γερμανία παίζεται και ένα πολιτικό παιχνίδι και ο Βάιντμαν είναι υποχρεωμένος να κρατήσει κάποιες ισορροπίες. Δεν είναι τυχαίο ότι πρώτος που ξιφούλκησε κατά της απόφασης της EKT ήταν ο Ρέσλερ, που ποντάρει στον γερμανικό εθνικισμό, μπας και καταφέρει να ξαναβάλει τους Φλελεύθερους στη Βουλή (με τις έως τώρα δημοσκοπήσεις δεν μπαίνουν), ενώ τον αιολούθησε ο Φρονκ-Βάλτερ Σταϊνμάιερ του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, που βρήκε μια ευκαρία ν' ασκήσει αντιπολίτευση στην κυβέρνηση Μέρκελ.

Η Γερμανία και οι σταθεροί σύμμαχοί της (Ολλανδία, Αυστρία, Φιλανδία) συμφώνησαν τον Ιούνη, στη σύνοδο κορυφής, σε μέτρα παρέμβασης για τη στήριξη της Ισπανίας και της Ιταλίας, εξασφαλίζοντας ότι αυτό θα γίνει σε κάθε περίπτωση με την υπογραφή Μνημονίων. Για τον ίδιο λόγο το «γερμανικό μπλοκ» συμφώνησε και τώρα στην απόφαση της EKT. Επρεπε να κάνουν κάποια κίνηση για να στηρίξουν την Ευρωζώνη και αυτή ήταν η μοναδική κίνηση που είχαν στη διάθεσή τους.

Είναι δεδομένο, λοιπόν, ότι η σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία όχι μόνο δεν χαλαρώνει, αλλά αντίθετα θ' απλωθεί σε μεγαλύτερο τιμήμα της Ευρωζώνης. Η Ισπανία θα είναι η επόμενη χώρα που θα ενταχθεί σε «πρόγραμμα», προς απογοήτευση του Τσίπρα που θα δει τον «αντιτεκμένο ισπανό Σαμαράν» να κάνει ό, τι και ο ορίζινολ Σαμαράς. Μπορεί, όμως, αυτή η νέα τακτική της EKT να είναι αποτελεσματική; Μπορεί να θωρακίσει τα κράτη της Ευρωζώνης από τις επιθέσεις που δέχονται από τις «αγορές», δηλαδή από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο;

Ενας από τους αποκαλούμενους «γκουρού των αγορών», ο Μπιλ Γκρος, έσπευσε να γράψει στο Twitter, ότι το σχέδιο της EKT θα βοηθήσει στη σταθεροποίηση των επιτοκίων των βραχυπρόθεσμων ομολόγων, όμως η δημοσιονομική εξυγίανση στην Ευρωζώνη θα

εξαρτηθεί από τους ρυθμούς ανάπτυξης, οι οποίοι παραμένουν αρνητικοί. Πράγματι, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η Ευρωζώνη σημείωσε το δεύτερο τρίμηνο του 2012 ύφεση -0,2%, ενώ όλες οι αναλύσεις προεξοφλούν ότι ανάκαμψη δε θα υπάρξει πριν από το δεύτερο εξάμηνο του 2013. Ενας άλλος «γκουρού», ο Μπάρι Κναπ της περιβόλητης Barclays, έγραψε ότι το σχέδιο της EKT απλά αγοράζει χρόνο για την προώθηση της δημοσιονομικής προσαρμογής και της τραπεζικής ένωσης στην Ευρωζώνη. Προσδιόρισε, δε, αυτόν τον χρόνο μόλις στο δίμηνο. Η άποψή του είναι ότι «προς τα τέλη του χρόνου, ίσως βρεθούμε ξανά στο επίκεντρο μιας σοβαρής κρίσης».

Τα κοράκια των «αγορών» σημειώνουν χαιρέκακα πως το πρόβλημα είναι η κρίση σ' αυτό που οι αστοί ονομάζουν «πραγματική οικονομία» και όχι οι πιέσεις στα επιτόκια των κρατικών ομολόγων, οι οποίες απλά προεξοφλούν, στο επίπεδο της χρηματοπιστωτικής σφράρας, την πραγματική κρίση. Πρόκειται για φυσικό κύκλο. Οσο σκληραίνουν τη δημοσιονομική πολιτική, βαθαίνουν την ύφεση, και όσο βαθαίνει η ύφεση τόσο πιο αναπτελεσματική γίνεται η δημοσιονομική πολιτική. Επειδή, όμως, το χρηματιστικό κεφάλαιο διφάνει για όλο και μεγαλύτερα κέρδη, που πρέπει να τ' αποσπάσει από μια σημικούντομη οικονομία, και επειδή οι διάφορες μερίδες του χρηματιστικού κεφάλαιου ανταγωνίζονται μεταξύ τους με όλο και μεγαλύτερη αγριότητα, δεν είναι δυνατόν να βρεθεί μια σχετικά μακροπρόθεσμη πολιτική λύση, με μια συμφωνία ανάμεσα στα βασικά ιμπεριαλιστικά κέντρα. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι οι σύνοδοι και του G8 και του G20 περιορίζονται σε ευχολόγια, χωρίς να καταλήγουν σε κάποια απόφαση ρύθμισης με διεθνή σημασία.

Η απόφαση της EKT είναι ένα διασχειριστικό εργαλείο που μπορεί για ένα διάστημα να εξασφαλίσει μια αποκλιμάκωση των ισπανικών και ιταλικών σπρεντ, μια και δημιουργήθηκε ένα πιο ακράτο μαξιλάρι (στα κεφάλαια των EFSF και ESM προστίθενται και τα κεφάλαια της EKT). Αυτό όμως δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ. Ας μην ξεχνάμε ότι το ίδιο έγινε και μετά την απόφαση της σύνοδου κορυφής στις 28-29 Ιούνη, όμως δεν κράτησε ούτε ένα μήνα. Και το νέο διασχειριστικό εργαλείο θα αποδειχτεί σύντομα αναπτελεσματικό, και για την αντιμετώπιση των επιθέσεων στα ομόλογα της Ισπανίας και της Ιταλίας, και -κυρίως- για την αντιμετώπιση της καπιταλιστικής ύφεσης που άρχισε να σαρώνει και πάλι την Ευρωζώνη.

Από την άποψη αυτή, ο «σούπερ-Μάριο» δεν είναι παρά ένας μασκαράς της Αποκριάς και το «μπατάζυκα» που κρατάει είναι ένα αποκριάτικο νεροπίστολο. Οι γράφεται στον αστικό Υπότελο δεν είναι παρά προπαγάνδα για εξαπάτηση των εργαζόμενων. Ναι, οι ευρωπαί

οι ιμπεριαλιστές θέλουν να σώσουν το ευρώ, όμως για να ξεπεράσουν τις εγγενείς αδυναμίες ενός κοινού νομίσματος, το οποίο δεν εκφράζει μια ενιαία οικονομία, αλλά οικονομίες σε ανισόμετρη ανάπτυξη, που σπαράσσονται από τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς, θα βαθύνουν τη βαρβαρότητα, φορτώνοντας στους εργαζόμενους το κόστος από την αναπόφευκτη σε συνθήκες κρίσης καταστροφή κεφάλαιου και παραγωγικών δυνάμεων.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, από το πως θα εξελιχθούν τα πρόγματα στο πεδίο του ανταγωνισμού ανάμεσα στα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα και τις διάφορες μερίδες του χρηματιστικού κεφάλαιου, το βέβαιο είναι ότι κύματα σκληρής λιτότητας και κύματα ριζικών αντεργατικών μεταρρυθμίσεων θα σαρώνουν την Ευρωζώνη. Πιο σκληρά στις χώρες της εξαρτημένης και μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης περιφέρειας, λιγότερο σκληρά στις χώρες του ιμπεριαλιστικού πυρήνα, αλλά παντού εξίσου αντεργατικά και αντιλαϊκά. Κι αυτό είναι που πρέπει να κρατήσουμε. Η κρίση θα είναι διαρκής, οι περίοδοι ανάκαμψης θα είναι σύντομες και η ανάκαμψη αναιμική και γι' αυτό δεν υπάρχει διέξοδος για τους εργαζόμενους μέσα στον καπιταλισμό. Οι αστοί συνηθίζουν να λένε πως «για να κάνεις ομελέτα πρέπει να σπάσεις αυγό», εννοώντας τ' «αυγά» του προλεταριάτου. Πρέπει και το προλεταριάτο να συνειδητοποιήσει πως δεν πρόκειται να δει άσπρη μέρα, αν δεν κινηθεί σε μια κατεύθυνση αντικαπιταλιστική, σε μια κατεύθυνση ανατροπής του καπιταλισμού, εάν δεν πάψει να σέρνεται πίσω από αδιστακτους δημιαγωγούς που του τάζουν σωτηρία μέσα στην ΕΕ, μέσα στον καπιταλισμό.

Πέτρος Γιώτης

ΥΓ: Θυμίζουμε ότι η θεσμοθέτηση της δυνατότητας να παρεμβαίνει η EKT και στην πρωτογενή αγορά ομολόγων, για να στηρίζει χώρες που δέχονται επιθέση, υπήρξε και θέση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία διαφραγμάτιζόταν ως άικρως ριζοσπαστική! Ετσι εξήγειται η αμηχανία που επικράτησε στην Κουμουνδούρου. Οι «μεγάλοι» (Τσίπρας, Δραγασάκης, Παπαδημούλης) κρύφτηκαν και άφησαν τον «μικρό» της παρέας, τον Ευκλείδη Τσακαλώτο, να κάνει μια δήλωση του τύπου «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Σύμφωνα με τον Τσακαλώτο, οι αποφάσεις της EKT «παρά τις προσδοκίες που είχαν δημιουργήθηκε, απέχουν πολύ, για ακόμη μια φορά, από το να αποτελούν μια συνολική και βιώσιμη λύση για την κρίση χρέους στην Ευρωζώνη». Θετικές είναι, αλλά... απέχουν πολύ. Οσο για εκείνο το «κρίση χρέους», βγάζει μάτια. Οταν ακόμα και τα κοράκια των «αγορών» μιλούν για «κρίση στην πραγματική οικονομία», ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να μιλά για «κρίση χρέους».

Εξοργιστική, όμως, υπήρξε η κατακλείδα της δήλωσης Τσακαλώτου: «Η κρίση χρέους στην Ευρωζώνη δεν μπορεί να επιλυθεί με την επιβολή λιτότητας σε όλες τις χώρες και με τη λήψη αποσπασματικών μέτρων. Είναι πλέον επιτακτική ανάγκη η αλλαγή της οικονομικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στοχείο της οποίας θα πρέπει να είναι ο αναπτροσανατολισμός του ρόλου της EKT για τη στήριξη της ανάπτυξης και της απασχόλησης». Η EKT, ο «κοινός τόπος» των ευρωπαϊκών κεντρικών τραπεζών, ο ναός του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, καλείται να στηρίξει την ανάπτυξη και την απασχόληση! Λέτε οι καπιταλιστές να μην το ξέρουν;

Συμβαίνουν και εις την Βηρικήν

Θυμόσαστε, ασφαλώς, την προπαγάνδα σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα είναι η μοναδική στρατηγική ανάμεσα στις «μνημονιακές» χώρες (τις έλεγαν και PIGs, αλλά το σταμάτησαν, λόγω της συνειρμικής αναφοράς στα γουρ

Η ευελιξία ξεφτιλίζει την εργατική δύναμη

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι στρατηγική των αναδιαρθρώσεων στις εργασιακές σχέσεις, που προβλέπονται από το Μνημόνιο και γ' αυτό τις βάζει στο τραπέζι η τρόικα, είναι να φτηνύνει ο εργάτης για το κεφάλαιο. Αυτό δεν γίνεται μόνο με τη μείωση του μισθού, που αποτελεί την πιο ορατή πλευρά των αναδιαρθρώσεων, αλλά και με μεθόδους που αναφέρονται στην ημερήσια, εβδομαδιαία, μηνιαία και ετήσια οργάνωση του χρόνου εργασίας.

Γνωρίζουμε πως τα τελευταία δύο χρόνια έχουν γίνει πάρα πολλές ανατροπές σ' αυτόν τον τομέα. Οι δυο πιο κομβικές είναι η αύξηση του χρόνου της «εκ περιτροπής» εργασίας και του χρόνου «διευθέτησης της εργασίας». Συνδυάζοντας αυτά τα δύο αντεργατικά εργαλεία, οι καπιταλιστές μπορούν να χρησιμοποιούν «ελαστικές» μορ-

φές απασχόλησης ολόκληρο το χρόνο. Ομως, αυτό απαιτεί καλή οργάνωση σε επίσια βάση, που δεν τη διαθέτουν όλες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Δεν μπορούν να κάνουν τόσο μακροπρόθεσμες προβλέψεις. Γ' αυτό και εστιάζουν πλέον στην κλίμακα της εβδομάδας.

Τι ζητά τώρα η τρόικα; Ζητά την κατάργηση του 5ήμερου, ώστε οι καπιταλιστές να μπορούν σε εξαρμερη βάση να οργανώνουν την κατανομή των εργατών. Εποι, θα ξεζουμίζουν περισσότερο τον εργάτη, χωρίς να τον αφήνουν να πάρει ανάσα ούτε δευτερόλεπτο. Τον ίδιο στόχο έχει και η κατάργηση των περιορισμών για την εναλλαγή ανάμεσα στις διάφορες βάρδιες.

Από την εποχή που έγραψε «Το Κεφάλαιο» ο Μαρξ είχε εντοπίσει αυτή την τάση των καπιταλιστών, όπως

φαίνεται καθαρά στο μικρό απόσπασμα που παραθέτουμε σε διπλανή στήλη. Στόχος όλων των «ευελικτών» εργοσιακών σχέσεων είναι να μπορεί το κεφάλαιο να απομιζά από τον εργάτη μεγαλύτερη ποσότητα εργασίας στον χρόνο που τον απασχολεί. Σε συνδυασμό και με την μείωση των μισθών, έχουμε χαμηλότερη απασχόληση (άρα ψηλότερη ανεργία), βύθιση των εργατών σε μεγαλύτερη φτώχεια και αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, ακόμη και σε συνθήκες κρίσης. Η τιμή της εργατικής δύναμης (το μεροκάματο ή ο μισθός) ξεφτιλίζεται.

Τον ίδιο στόχο υπηρετεί, από άλλο δρόμο, και η απαίτηση να καταργηθεί ο χρόνος προειδοποίησης για απόλυτη με τη μισή αποζημίωση. Ανοιξε τότε ο δρόμος, νέα μέτρα πάρθηκαν με το Μνημόνιο-2 και τώρα ήρθε η ώρα να δρομολογήσουν τα επόμενα, πάντα στην ιδιαίτερη ομορφιά της «ευελιξίας».

για να τους αντικαταστήσουν με νέους και εξευτελιστικά αμειβόμενους εργάτες. Γιατί, λοιπόν, να περιμένουν μερικούς μήνες για να τους αποτούσουν με τη μισή αποζημίωση και να μη μπορούν να τους απολύσουν αμέσως;

Τα τελευταία νέα «λένε» ότι η τρόικα «μαλάκωσε», επειδή αντιστάθηκε η πολιτική ηγεσίας της συγκυβέρνησης. Πάντοτε έτσι γίνεται, όμως. Πέφτουν πάνω στο τραπέζι πολλά, για να εφαρμοστούν άμεσα λιγότερα και τα υπόλοιπα να εφαρμοστούν σε επόμενη φάση. Ετσι δεν έγινε και με τις μεγάλες αντεργατικές ανατροπές του πολυνομοσχέδιου της Κατσέλη, που υποτίθεται ότι αντιστάθηκε; Ανοιξε τότε ο δρόμος, νέα μέτρα πάρθηκαν με το Μνημόνιο-2 και τώρα ήρθε η ώρα να δρομολογήσουν τα επόμενα, πάντα στην ιδιαίτερη ομορφιά της «ευελιξίας».

Μετά τον πρώτο κύκλο παραστάσεων (Μάις – Ιούνις 2012) της «Μηχανής Άμλετ» του Χάινερ Μίλερ, η «ανοικεώσωση» παρουσιάζει ένα δεύτερο κύκλο εννέα παραστάσεων από τις 14 Σεπτέμβρη μέχρι τις 7 Οκτώβρη 2012.

Παρασκευή 14, Σάββατο 15, Κυριακή 16 Σεπτέμβρη

Παρασκευή 21, Σάββατο 22, Κυριακή 23 Σεπτέμβρη

Παρασκευή 5, Σάββατο 6, Κυριακή 7 Οκτώβρη

Στην «ΚΟΝΤΡΑ», Αγαθούπολεως 65 και Αχαρνών.

Ωρα έναρξης: 20.30.

Είσοδος ελεύθερη.

Λόγω του περιορισμένου αριθμού θέσεων παρακαλούμε να κάνετε κράτηση στο 697 5507005

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο των συγγραφέων και την παράσταση (φωτογραφίες, βίντεο, συντελεστές κ.ά.) στην ιστοσελίδα www.anoikeiosi.gr

Δείτε το trailer: <http://youtu.be/OOwgZmiZlb8>

Κόβουν τα «χαρτιά» από τους 300 της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης

Την περίοδο της έξαρσης της ξενοφοβίας και του ρατσισμού διάλεξε η συγκυβέρνηση των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ για να κόψει τα «χαρτιά» από τους 300 πρώην απεργούς πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, πραγματοποιώντας μια καθαρά ειδικητική κίνηση ενάντια σε μια ομάδα μεταναστών που διεκδίκησε οργανωμένα και μαχητικά το δικαίωμα σε μια ζωή χωρίς το καθημερινό κυνηγητό από την Αστυνομία.

Οι 300 πρώην απεργοί πείνας είχαν πάρει το Μάρτη του 2011 βεβαιώσεις «αναβολής της απομάκρυνσης». Δεν ήταν αυτό που ζητούσαν (ζητούσαν άδεια διαμονής και εργασίας) ήταν όμως ένα νομιμοποιητικό έγγραφο που τους έβγαζε από το άγχος του καθημερινού κρυψίματος. Δικαίωμα εργασίας, αν και περιλαμβανόταν στην προφορική συμφωνία με τέσσερις υπουργούς της τότε κυβερνησης, ουδέποτε τους δόθηκε, είχαν όμως το δικαίωμα να κάνουν ένα ταξίδι για να επισκεφτούν τις οικογένειές τους. Εστω και με μυριάδες προβλήματα, ακόμα και με στήσιμο σκευωριών για μερικούς, αυτό το δικαίωμα ασκήθηκε από τους περισσότερους.

Το Σεπτέμβρη του 2011 οι πρώην απεργοί πείνας ανανέωσαν για ένα εξάμηνο τις βεβαιώσεις τους και το Μάρτη του 2011 για ένα ακόμη εξάμηνο. Από τις 12 Σεπτέμβρη, έπειτε ν' αρχίσουν οι ανανεώσεις για το επόμενο εξάμηνο. Εκπρόσωποι του «Ανοιχτού Μετώπου» για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων των Μεταναστών επικοινώνησαν έκαρπα, όπως και τις προηγούμενες φορές με την Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, προκειμένου να ρυθμίσουν τις τεχνικές λεπτομέρειες (ποιες μέρες θα προσέλθουν, να υπάρχει γραμματειακή υποστήριξη και διερμηνεία από τους ίδιους για να γίνεται γρήγορα η διαδικασία κ.λπ.). Αυτή τη φορά, όμως, απάντηση δεν πήραν.

Ο ταξίαρχος που προϊστάται σε όλο το συγκρότημα του «Αλλοδαπών» στην Αθήνα έστειλε έγκαιρα, όπως δήλωσε, ερώτημα στο Αρχηγείο της ΕΛΑΣ, όμως απάντηση δεν πήρε. Οι εκπρόσωποι των μεταναστών ζήτησαν να προσέλθουν και να υποβάλουν τις αιτήσεις για ανανέωση, όμως η απάντηση ήταν να μην προσέλθουν, γιατί η υπηρεσία δε θα δεχτεί ούτε αιτήσεις! Την Πέμπτη, η απάντηση στο ερώτημα ότι έχουν ήδη αρχίσει να λήγουν οι προηγούμενες βεβαιώσεις, ήταν ότι **θα γίνει διαδικασία απόβασης**. Δηλαδή, με τη λήξη της προηγούμενης βεβαιώσης, οι μετανάστες θα είναι και πάλι «χωρίς χαρτιά» και θα πρέπει να ξαναγίνουν «αόρατοι», για ν' αποφύγουν τη σύλληψη και την απέλαση.

Η εκτίμησή μας είναι πως δεν πρόκειται για γραφειοκρατικό τύπου αβελτηρία της Αστυνομίας, αλλά για μεθόδευση σιωπηλής μη ανανέωσης των βεβαιώσεων «αναβολής της απομάκρυνσης» που έχουν οι 300 πρώην απεργούς πείνας. Εκτιμούμε ότι η ανανέωση από το Αρχηγείο δε θα έρθει ποτέ και ενδεχομένως αυτό να ξέρουν στο «Αλλοδαπών». Άλλωστε, το γεγονός ότι η υπηρεσία απευθύνθηκε στο Αρχηγείο για ένα θέμα που είναι της αποκλειστικής της αρμοδιότητας (αυτή άλλωστε υπογάφει τις βεβαιώσεις και όχι το Αρχηγείο), αποδεικνύει ότι η υπόθεση δεν αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της αστυνομικής ρουτίνας, αλλά σε πολιτικό επίπεδο. Πολιτική είναι σε κάθε περίπτωση η απόφαση.

Καταγγέλλουμε τον υπουργό Προ Πο. Δένδια, διότι ρίχνει λάδι στη φωτιά, πυροδοτώντας το ρατσιστικό μήσος και χρησιμοποιώντας και τους 300 πρώην απεργούς πείνας, μετανάστες που ζουν και εργάζονται χρόνια στην Ελλάδα, σαν πειραματόζωα σ' ένα βρόμικο σχέδιο που φουσκώνει τα πανιά των νεοναζών. Καταγγέλλουμε τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης που καλύπτουν τον υπουργό και σφυρίζουν αδιάφορα. Ιδιαίτερα τη ΔΗΜΑΡ που καμώνεται την κοινωνική ευαίσθητη και τη νομιμόφρονα. Ο δικός τους νόμος προβλέπει ότι οι εξάμηνες βεβαιώσεις «αναστολής της απομάκρυνσης» μπορούν ν' ανανεώνονται και δεν υπάρχει κανένας λόγος που να επιβάλλει διαφορετική μεταχείριση των «300» σε σχέση με τα προηγούμενα εξάμηνα. Ο μόνος λόγος είναι η ειδικητικότητα γ' αυτούς που σήκωσαν κεφάλι και διεκδίκησαν αγωνιστικά το δίκιο τους. Απαιτούμε να ανανεωθούν άμεσα τα «χαρτιά» των 300 πρώην απεργών πείνας.

Σφράγισαν την κατάληψη ΔΕΛΤΑ 10 συλληψεις

Κράτος έκτακτης ανάγκης

Η απειλή έγινε πράξη! Το πρώιμο της περασμένης Τετάρτης, μπάτσοι εισέβαλαν στην κατάληψη ΔΕΛΤΑ στη Θεσσαλονίκη, συνέλαβαν 10

Μαύρη κι άραχλη σχολική χρονιά

Μαύρη κι άραχλη προϊωνίζεται η φετινή σχολική χρονιά. Στα σχολεία, παρά τα καλωσορίσματα της πρώτης μέρας, βαριά είναι η καρδιά των εκπαιδευτικών, αλλά και των γονιών που αντιμετωπίζουν χιλιά δυο προβλήματα, τώρα πια και στοιχειώδους επιβίωσης, και των μαθητών που βιώνουν από τα μικρά τους χρόνια τη ζοφερή στρόφιγξ που προσπαθούν ν' αντιπαλέψουν οι γονείς τους.

Η λειτουργία των σχολείων είναι κυριολεκτικά «στον αέρα». Από τον περαισμένο Γενάρη έχει δοθεί στις σχολικές επιτροπές μόνο η πρώτη κουτσουρέμενη δόση (περίπου το 20%) από τις πέντε δόσεις της επιχορήγησης που έπρεπε να έχουν δοθεί και μπαίνουμε ήδη στο τελευταίο τετράμηνο του 2012. Τα σχολεία είναι καταχρεωμένα στους «προμηθευτές» τους

(πετρέλαιο, ΔΕΗ, ΟΤΕ, νερό, αναλώσιμα, γραφική ύλη) και στον ορίζοντα δε διαφαίνεται φως. Οσονούπω ποι γονείς θα κληθούν να βάλουν βαθιά το χέρι στην ήδη μισοάδεια τους τούτης για να μην ξεπαγιάσουν τα παιδιά τους στις αίθουσες, αν δεν το πάρουν απόφαση να ξεσκωθούν και να παλέψουν.

Η σχολική χρονιά ξεκινάει με ποδαρικό 1.100 σχολεία ήδη λιγότερα, πολυπληθή τμήματα στα μεγάλα αστικά κέντρα και δεκάδες χιλιάδες προνήπια εκτός νηπιαγωγείου και έπειτα συνέχεια, αφού ο «Καλλικράτης» δεν έχει τέλος. Χιλιάδες τα κενά σε εκπαιδευτικούς στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαιδευση (3.750 στην πρωτοβάθμια και 3.500 στη δευτεροβάθμια). Τι να πρωτοκαλύψουν οι 225 διορισμού μόνιμων εκπαιδευτικών σε όλη την εκπαιδευση, όταν μόνο οι

συνταξιοδοτήσεις ξεπερνούν τις 5.000; Μόνο στην πρωτοβάθμια εκπαιδευση χάθηκαν 6.000 οργανικές θέσεις μόνιμων εκπαιδευτικών την τελευταία τριετία. Για να μη μιλήσουμε για την ειδική αγωγή, που βρίσκεται στα αζήτητα, αφού οικόμη δεν έχει γίνει κανένας διορισμός εκπαιδευτικού.

Τούτη τη χρονιά, οι εκπαιδευτικοί θα δεχτούν τη χαριστική βολή. Η οικονομική τους εξαθλίωση ήταν μόνο η αρχή. Ακολουθεί νέα επιθέση εναντίον τους με τριπλό περιεχόμενο, που θα διαλύσει πλήρως τις εργασικές τους σχέσεις. Το πρώτο κομμάτι αφορά στην αξιολόγηση. Στόχος είναι η νομιμοποίηση των απολύτων. Οι εκπαιδευτικοί δεν θα εξαρεθούν από αυτές, παρά τις φεύγεις διαβεβαιώσεις του υπουργού Παιδείας. Η δέσμευση της κυβέρνησης των δωσίλογων έναντι των γκαουλάτερ της τρόικας για 150.000 απολύτων στο δημόσιο μέχρι το 2015 δεν αφήνει περιθώρια και τα νούμερα δε βγαίνουν χωρίς τη συμμετοχή στο πογκρόμ των εκπαιδευτικών, που αποτελούν πολυπληθές στρώμα στον κορμό των δημόσιων υπάλληλων. Δεύτερος στόχος είναι η υποταγή και η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, η εξασφάλιση της σιωπής των αμνών σ' ένα

σχολείο που συνεχώς θα ιδιωτικοποιείται και θα λειτουργεί με τα κριτήρια της αγοράς, καθώς και η μισθολογική και βαθμολογική καθήλωσή τους, αφού η προσαγωγή τους με μοχλό την αξιολόγηση, σύμφωνα με το νέο φτωχολόγιο, θα γίνεται με προεπιλεγμένη ποσόστωση.

Το δεύτερο κομμάτι αφορά στην αύξηση του διδακτικού τους ωραρίου, ώστε να μηδενίστούν οι διορισμοί και των αναπληρωτών. Η αύξηση «στοιχειοθετείται» από στημένη έκθεση του ΟΟΣΑ με φυεδή στοιχεία. Ο φιλοκυβερνητικός «Τύπος της Κυριακής» ήδη φιλοξενούσε «αποκλειστικό» δημοσίευμα με τις σχεδιαζόμενες αλλαγές. Οι δάσκαλοι φορτώνονται με δύο (2) διδακτικές ώρες επιπλέον, οι καθηγητές της δευτεροβάθμιας με τρεις (3), οι πανεπιστημιακοί με τρεις (3) και το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΤΕΙ με δύο (2). Παράλληλα, μέσω του ΤτΚ, εξαγγέλλεται το δεύτερο κύμα συγχωνεύσεων, που θα πλήξει κυρίως τις σχολικές μονάδες της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, καθώς και η δραστική μείωση των 140 εκπαιδευτικών ειδικοτήτων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ειδικά της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ο υπουργός Παιδείας, στη

συνάντηση που είχε με τη ΔΟΕ επιχείρησε να υποβαθμίσει το θέμα, ενώ προσπάθησε να γεμίσει με αυταπάτες τους εκπαιδευτικούς, «διαβεβαιώνοντας» ότι δε θα γίνουν «αποσπασματικές» ρυθμίσεις και «αιφνιδιασμοί».

Το τρίτο μέρος της επίθεσης είναι η «ανακατανομή» του εκπαιδευτικού προσωπικού. Οι οργανικές θέσεις γίνονται τραπουλόχαρτα που αλλάζουν χέρια και ο εκπαιδευτικός δεν μπορεί να προγραμματίσει στοιχειωδώς την οικογενειακή του ζωή, αφού μπορεί να μεταφέρεται από περιοχή σε περιοχή, ανάλογα με το πώς κρίνει το υπουργείο το «πλεόνασμα» και την «έλλειψη» εκπαιδευτικών.

Τρόικα, κυβέρνηση, υπουργείο Παιδείας έχουν στήσει στο απόσπασμα τη δημόσια εκπαίδευση. Το «εθνικό καθήκον» και η «σωτηρία της χώρας», που επικαλείται ο Αρβανιτόπουλος, με αφορμή την έναρξη της σχολικής χρονιάς, είναι παράμετροι μιας βρόμικης προπογάνδας με μεγάλο παρελθόν, που στόχο έχει να κρύψει το σκληρό πρόσωπο του καπιταλισμού και της ταξικής του κοινωνίας και να δικαιολογήσει το ρίξιμο των βαρών στις πλάτες της εργαζόμενης κοινωνίας, η οποία οφείλει να υφίσταται τα δεινά και την εξόντωσή

της, προκειμένου το κεφάλαιο να βγαίνει από τις κρίσεις με τις λιγότερες απώλειες, με την καρτερικότητα και τη μοιρολατρία των πρώτων χριστιανών στους λάκκους των λεόντων.

Σημείωση: Τη στήριξή του στον υπουργό Παιδείας πρόσφερε απλόχερα ο Βενιζέλος, που επισκέφθηκε το υπουργείο Παιδείας με όλη τη σχετική κουστωδία του ΠΑΣΟΚ. Ο Βενιζέλος δήλωσε ότι «θέλουμε να προχωρήσουν οι αλλαγές» και ότι «έχει πολύ μεγάλη σημασία να προχωρήσουν οι νομοθετικές αλλαγές που έχουν προετοιμαστεί εδώ και καιρό και για το νέο λύκειο και για την τεχνολογική εκπαίδευση». Ενώ έστειλε πρεδοποιητικές βολές ενάντια στο φοιτητικό κίνημα και την πανεπιστημιακή κοινότητα που αντιδρά στην κατεδάφιση του δημόσιου πανεπιστήμιου, τονίζοντας με έμφαση: «...πρέπει ο νέος νόμος να εφαρμοστεί ως θεσμική εγγύηση της αξιοκρατίας, της αξιοποίησης και της διεθνούς ανταγωνιστικότητας του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου. Και νομίζω ότι θα προχωρήσουμε με συναίνεση αλλά και με αποφασιστικότητα προς την κατεύθυνση αυτή».

Γιούλα Γκεσούλη

Οι «πολέμιοι» των ιδιωτικών πανεπιστημίων

Η κυβέρνηση της Κύπρου, στην οποία προεδρεύει ο «κομμουνιστής» Χριστόφορος διαφρίζει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της, φύρωντας για «πελάτες» και στη χώρα μας. Ο ίδιος ο πρέσβης της Κύπρου στην Ελλάδα κ. Ιωσήφ, ανέλαβε να τεθεί επικεφαλής αυτής της προπαγάνδας διαφρίζοντας το «προϊόν», το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, που είναι «μη κρατικό» ίδρυμα, ισότιμο και ομοταγές του Κρατικού Πανεπιστήμιου Κύπρου. Σε αποστροφή του λόγου του ο πρέσβης τόνισε ότι «πολιτική της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι η ενίσχυση της ανώτατης παιδείας (σ.σ. στην οποία συμπεριλαμβάνονται, προφανώς, και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια) και η στήριξη της προσπάθειας ώστε η Κύπρος να καταστεί κέντρο παιδείας» (όπως π.χ. έχει καταστεί κέντρο οφ στορ εταιριών και διελευσης διεθνών λαμπόγιων). Στην εκδήλωση, που έλαβε χώρα σε κεντρικό ξενοδοχείο της πλατείας Συντάγματος, παρέστησαν πρόεδροι δικηγορικών συλλόγων και νομικοί καθηγητές πανεπιστημίου, προφανώς για να στηρίξουν τη νομική σχολή του ιδιωτικού πανεπιστήμου! Πριν λίγο καιρό είχαμε και τη διαφήμιση του ιδιωτικού πανεπιστήμου της Λευκωσίας. Τα ερωτήματα -ασφαλώς μόνο ρητορικά- αφορούν και τους συντρόφους του Χριστόφορος, τον Περισσό, που πλασάρεται ως σκληρός πολέμιος της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Ομοίως ομοίω αει πελάτες... λέει ένα αρχαίο γνωμικό.

Είναι αλήθευσις ότι τον τελευταίο καιρό δεχόμαστε, ειδικά από ορισμένα τηλεοπτικά κανάλια, μια γενικευμένη επίθεση προπαγάνδας ιδιωτικών «μισαγιζών», που δραστηριοποιούνται στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με τη συμμετοχή πρόθυμων πατοπαγάλων από τον αστικό πολιτικό κόσμο (υπουργούς, βουλευτές), πληρωμένους καλαμαράδες, τηλεοπτικές περσόνες, επιχειρηματίες (πρώτη μούρη ο Μήχαλος, ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ, κ.λπ.) και καλοπληρωμένους «ανθρώπους της τέχνης και του πολιτισμού». Τελευταίο παράδειγμα η ιδιωτική «πολυτεχνική σχολή» του Μητροπολιτικού Κολλέγιου του Ομίλου Ακμή. Παρόλληλα έχει δρομολογηθεί εδώ και καιρό, από την εποχή της Διαμαντοπούλου, μια ενορχηστρωμένη επίθεση απαξίωσης του δημόσιου πανεπιστήμου.

Ολα τα σφυριά βαρούν στην ίδια κατεύθυνση: Στο άνοιγμα του δρόμου για την κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και την ιδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα.

Στις 5 του Σεπτέμβρη συνήλθε η έκτα-

αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου».

Την ίδια στηγή πραγματοποιήθηκε και η 13η Πανελλαδική Συνάντηση Συλλόγων ΔΕΠ με συμμετοχή εκπροσώπων από τους 18 Συλλόγους ΔΕΠ

Ιδιώνυμο

Τι δουλειά έχει ο αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών να κάνει προτάσεις για νόμο που αφορά την καταστολή; Αν ο υπουργός είναι κολλητός του πρωθυπουργού και μέχρι πριν μισό χρόνο ήταν δικαστής με νοοτροπία μπάτσου, τότε μπορεί να ξεπέρασε τα όρια των αρμοδιοτήτων του, καπελώνοντας τους αρμόδιους συναδέλφους του. Αν μάλιστα ο εν λόγω υπουργός, πέρα από τις πρωθυπουργικές πλάτες διαθέτει και εποφέρει με «παπαγαλάκια», τις οποίες ανέπτυξε ως εν ενεργεία δικαστής και πρόεδρος του συνδικάτου των δικαστών, τότε η ανατριχιαστική πρότασή του προπογανδίζεται σαν ρηγικέλευθη και... προσδευτική.

Τι πρότεινε ο Αθανασίου; Να επεκταθεί ο «κουκουλονόμος» και να θεωρείται ιδιώνυμο αδίκημα το να φορά κάποιος διαδηλωτής κουκούλα, ακόμα κι αν δεν έχουν να του προσάψουν τίποτα! Μόνο νοστρός εγκέφαλος θα μπορούσε να συλλάβει κάτι τέτοιο. Κι όμως, υπήρξαν δημοσιογράφοι, σαν τη δικαστική συντάκτη των «Νέων», που έγραψαν ότι ο Αθανασίου «έλυσε την παρεξήγηση», διότι διευκρίνισε ότι δεν εννοεί τις κουκούλες των φούτερ, αλλά οτιδήποτε άλλο που κρύβει τα χαρακτηριστικά του προσώπου! Δηλαδή, αν κουβαλάς το κράνος της μηχανής σου, αν φοράς ένα φουλάρι ή ένα κασκόλ που κάλιστα μπορεί να καλύψει το πρόσωπο, αν έχεις στην τσέπη την τσάντα σου μια χάρτινη χειρουργική μάσκα, συλλαμβάνεσαι!

Μπάτσοι, γουρούνια, αδέλφια μας!

Εφτασε το πλήρωμα του χρόνου για να δικαιωθεί ακόμα και το καλαμπούρι που συχνάτυκνά γινόταν κοροϊδευτικό σύνθημα στα χείλη νεαρών διαδηλωτών: μπάτσοι, γουρούνια, αδέλφια μας! Καταρχάς, πρέπει να ξεχάσουμε τη γλώσσα με την οποία συνενοούμασταν ως τώρα. Καλά, το «μπάτσο» ήταν πάντοτε απαγορευμένο. Τώρα, όμως, απαγορεύεται και το «αστυνομικό» και το «πρατοριανό» (ή «πρατίτορες»), κατά Πολύδωροι και το «δυνάμεις καταστολής». Τώρα, η μόνη politically correct λέξη είναι το «ένοτολο». Ενα επίθετο μετατρέπεται σε ουσιαστικό απροσδιόριστου περιεχόμενου. Εντολοί τι; Εντολοί πολίτες, έντολοι εργαζόμενοι; Μάλλον και τα δύο μαζί.

Υπάρχουν, βέβαια, και οι επιμένοντες... παραδοσιακά: «Θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι στα σώματα ασφαλείας δεν πρέπει να επιτρέψουν να τους χρησιμοποιήσουν ως το μακρύ χέρι του αστικού κράτους για να τσακίσουν το εργατικό, συνδικαλιστικό κίνημα. Χρειάζεται ενότητα, συσπέρωση, κοινή δράση με τους άλλους εργαζόμενους και ενίσχυση της ταξικής κατεύθυνσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος». Σπύρος Χαλβατζής έφα. Βουλευτής του Περισσού, που μάλλον δεν χρειάζεται άλλες συστάσεις. Ο Ηλίας Στα-

μέλος, όμως, μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ, που μαζί με τον Χαλβατζή και τον Αγκαθανάκη αποτελούσαν την τριμελή αντιπροσωπεία του Περισσού στη μπατσοδιαδήλωση, ακολούθησε τη μοντέρνα φρασεολογία: «Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, με την παρουσία του θέλει να εκφράσει τη συμπαράστασή του στα δίκαια αιτήματα των έντολων (...) Η επίθεση αυτή εντάσσεται στη συνολική επίθεση που κάνει η κυβέρνηση (...) Οι έντολοι δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνουν το μακρύ χέρι της κυβέρνησης που θα χτυπάει τα δικαιώματα των εργαζόμενων και το ταξικό κίνημα».

Θα προσέξατε, ίσως, και μια άλλη διαφορά. Ο μεν έμπειρος Χαλβατζής λέει ότι οι μπάτσοι «δεν πρέπει να επιτρέψουν» να τους χρησιμοποιήσουν ως μηχανισμό καταστολής, ο νεόκοπος στο κουρμπέτι Σταμελός, όμως, προεξοφλεί ότι «δεν μπορεί» να χρησιμοποιηθούν. Το 'χει σύγουρο. Πάθεν η σιγουριά; Την απάντηση την έδωσε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ και αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης Αλέξης Τσίπρας, που δεν κατέβηκε στη διαδήλωση (πήγε ολόκληρη κουστωδία βουλευτών, με πιο ενθουσιώδη τη Δούρου που κουβάλησε και το μπατσοπανό), όμως δέχτηκε αντιπροσωπεία των μπατσοδιαδηλωτών (συγνώμη, των εντολών θελαφεις που πούμε) στο γραφείο του:

«Και οι έντολοι εργαζόμενοι είναι κομμάτι του λαού μας (...) Στηρίζουμε τις κινητοποίησεις των εντολών. Πόσο δε μάλλον όταν αντιλαμβανόμαστε πως η δημόσια ασφάλεια και η πολιτική προστασία είναι ένα δημόσιο αγαθό (...) Υπάρχουν ειδικά μισθολόγια γιαυτόν ακριβώς το λόγο, γιατί υπάρχουν κάποιες ειδι-

Ψιλολαμογιές

Α, όλα κι όλα, οι νεοναζί διακρίνονται από Αήθος. Κι αυτό που λένε το εφαρμόζουν στην πράξη. Δεν χαρακτηρίζονται από ασυνέπεια λόγων και έργων. Αυτό δεν προσπαθούν να περάσουν στον κόσμο; Μόνο που κάπου-κάπου πιάνονται να χώνουν το δάχτυλο στο μέλι των κοινοβουλευτικών προνομίων. Το παλέύουν, βέβαια, γιατί είναι ακόμα νωρίς γι' αυτούς, προσπαθούν να καλύψουν τις βρομίες τους, αλλά δεν μπορούν να το κάνουν πάντοτε με επιτυχία.

Αίρνης, ξέσπασε ντόρος με το διορισμό του αδελφού του Καστιδάρη στην Επιτροπή Ελέγχου Καταλληλότητας Φορολογικών Μηχανισμών. Ο Καστιδάρης, με το γνωστό του ύφος, απάντησε ότι όσα γράφονται είναι μαλακίες και πως η εν λόγω επιτροπή είναι η μοναδική στο ελληνικό κράτος που δεν προβλέπεται αποδημίωση για τα μέλη της! Ελα, όμως, που υπήρχε από τα τέλη Ιούλη απόφαση του Σταϊκούρα, που όριζε αποζημιώση για τα μέλη και αυτής της Επιτροπής. Συλληφθέντες επ' αυτοφώρω οι νεοναζί, προσπάθησαν να μπαλώσουν την τρύπα. Είχαν ενημερωθεί προφορικά από υπάλληλο του υπουργείου Οικονομικών ότι τα μέλη της εν λόγω Επιτροπής θα εργάζονται αμισθί. Οσο για την απόφαση Σταϊκούρα «ούτε παρατρέχαμενοι του Σταϊκούρα είμαστε για να γνωρίζουμε ότι θα αποφάσιζε να σπαταλήσει κι άλλο δημόσιο χρήμα άνευ λόγου, ούτε κοιμόμαστε και ξυπνάμε πάνω από τη "Διαγύεια"!»

Ωραία εκ των υστέρων δικαιολογία. Μόνο που είναι για μικρά παιδιά. Θυμίζει το κλεφτρονάκι που πιάστηκε επ' αυτοφώρω χωρίς να έχει σκεφτεί από τα πριν κάποια ελαφρώς πειστική δικαιολογία. Εκαναν, λοιπόν, την ανάγκη φιλοτιμία και παραίτησαν τον αδελφό Καστιδάρη, «για λόγους ηθικής τάξεως». Οποιος πρόσεξε το σχετικό έγγραφο, όμως, θα διαπίστωσε ότι δεν είχαν βάλει μόνο τον αδελφό Καστιδάρη, αλλά κι έναν ακόμη, ονόματι Μιχαήλ Καρακώστα.

Μέσα στο καλοκαίρι, από την παρακολούθηση των ΦΕΚ διαπιστώθηκε ότι αυτοί που εκπροστεύουν ενάντια στους «τεμπέληδες» δημόσιους υπάλληλους, που μιλούν για «αργομοίσιο» και «αναδικούρατίο» στο δημόσιο, δεν παρελειψαν ν' ασκήσουν τα δικαιώματα των έντολων (...). Αυτοί που μέχρι χθες αποτελούσαν τα δργανά της καταστολής δεν είναι πια διοπτεύεινοι να παιζουν το ρόλο της καταστολής απέναντι στον ίδιο τους τον εισιτό».

Οχι μόνο αδέλφια μας, όχι μόνο εργαζόμενοι με κοινωνική υπεραξία (...) Πιστεύουμε ότι οι κινητοποίησεις των έντολων μπορεί να αποτελέσουν και το κρίσιμο εφόρτιο για την αφύπνιση του λαϊκού κινήματος (...). Οι έντολοι, αστυνομικοί, λιμενικοί, πυροσβέστες, είναι κομμάτι του λαϊκού κινήματος και ογκώνονται για να μπορέσουμε να σταματήσουμε όλοι μαζί αυτή την κατηφόρα. Και δεν μπορεί να υπάρχουν δυνάμεις που θα έχουν εντολή να σταματήσουν, να καταστελουν τις λαϊκές αντιδράσεις (...). Αυτοί που μέχρι χθες αποτελούσαν τα δργανά της καταστολής δεν είναι πια διοπτεύεινοι να παιζουν το ρόλο της καταστολής απέναντι στον ίδιο τους τον εισιτό».

Ναι, για τον παρατηθέντα βουλευτή Σερρών Νικήτα Σιών πρόκειται. Αυτόν που προεκλογικά δήλωνε ότι ήταν άνεργος ο ίδιος και η σύζυγός του, εκλέχτηκε βουλευτής και υποχρεώθηκε σε παραίτηση (προκειμένου να γίνει βουλευτής ο εκλεκτός του φύρερ που είχε έρθει δεύτερος), επικαλούμενος... φόρτο εργασίας. Ο εκλεγείς δύο φορές άνεργος βουλευτής παρατηθήκε λόγω φόρτου εργασίας και μετά διορίστηκε μετακλητός υπάλληλος του κόμματός του στη Βουλή!

Δεν ξέρουμε πόσους ακόμα έχουν διορίσει στη Βουλή ή σε Επιτροπές. Ξέρουμε, όμως, ότι στην περίπτωση του αδελφού Καστιδάρη, που τα φράγκα ήταν λίγα (150 ευρώ το μήνα), έσπευσαν να κάνουν θεαματική παραίτηση «για λόγους ηθικής τάξεως», ενώ στην περίπτωση των διορισμένων μετακλητών υπάλληλων, που τα λεφτά είναι πολλά (πλήρης μισθός, υπερωρίες και ασφαλίσι) έκαναν το κορόιδο. Και κοροϊδεύουν κάποιους αφελείς, ότι με τις βουλευτικές αποζημιώσεις και την κρατική επιχορήγηση αυτοί θα αγοράζουν τρόφιμα και θα τα μοιράζουν στους φτωχούς. Εστησαν καναδύο γκεμπελικού τύπου σάου, μοίρασαν μερικά σαπτάκια και αυτό ήταν όλο.

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Θέλοντας να είμαστε αντικειμενικοί, σημειώνουμε την ειδηση της εβδομάδας που δεν είναι άλλη από το γεγονός ότι αποχώρησε από τη Χρυσή Αυγή η υπουργία θυσιώτης Λακωνίας Γρηγορία Στραβοκέφαλου. Εστω και μόνο για το όνομα και τον συμβολισμό...

Ο άρχων του συγκεντρωτισμού υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού προανήγγειλε ότι «από του χρόνου η εύρυδημη λειτουργία των σχολείων διασφαλισμένη», φέρνοντας δάκρυα συγκίνησης στα μάτια μαθητών και γονιών. «Τυχεροί οσοι δα επιζήσουν να το δουν», σχολίασε η πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του ολοήμερου παιδοφυλακτηρίου Αγουλινίτσας Σουζυ Τραμπλά-Τσαλήμα. Επίσης, ο υπουργός χαρακτήρισε «ντροπή» τους πενιχρούς μισθίους των δασκάλων και τόνισε ότι «η πολιτεία δια πρέπει να μεριμνήσει πρωτίστως για τους εκπαιδευτικούς, όταν δια ανακάμψει η οικονομία της χώρας». Γεγονός που έφερε δάκρυα συγκίνησης και στα μάτια των εκπαιδευτικών. Μέσα σ' αυτό το ξεχωριστό κλίμα συγκίνησης και κατάνυξης, η καισαροπαπική τηλεοπτική δημοκρατία άνοιξε τα σχολεία της [αφού προ τριμήνου είχαν κλείσει και γέμισαν οι φυλακές, σε εφαρμογή της γνωστής παροιμίας] με τον καθιερωμένο και πατροπαράδοτο αγιασμό. Οι αυλές γέμισαν από φωνές που μελλοντικά διέγουν κραυγές και από παιδιά χωρίς μέλλον μέσα στο υπέροχο καπιταλιστικό σύστημα που αποτελεί την κορωνίδα του ανδρώπινου πολιτισμού.

Σεξιστικό; Α, μπα. Πολιτικό.

Μοναδική παραφωνία στο λαμπρό κλίμα της 11ης Σεπτεμβρίου [μήπως δεν είναι πρέπον να ανοίγουν τα σχολεία της ανέμελης αποκίας μια τέτοια μέρα πλανητικού πένθους:] αποτέλεσε ο διευδυντής ενός σχολείου, που αναφωτήμηκε φωναχτά και ενώπιον εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων, μήπως πρέπει να ζητηθεί θοήδεια από την Χρυσή Αυγή για να κατασκευαστεί κάποια αίσθομα στο σχολείο του! Το παράδειγμά του αναμένεται να ακολουθήσουν και άλλοι διευδυντές, καθώς πολλοί βόρδοι σχολείων δέλουν άδειασμα και πολλές τουαλέτες καθάρισμα, την ώρα που η πολιτεία ολιγωρεί με δεδομένη και την υποχρηματοδότηση των σχολείων.

Στην αρωγή της Χρυσής Αυγής σκέφτονται να προσφύγουν και άλλοι κλάδοι, με πρώτο το Ενιαίο Συνδικάτο Σωματείων Υπαίθριων Πιλοτών Ελλάδας, που το έκανε ήδη! Προτιμένοι να ζητήσουν περισσότερες επιδρομές από τη Χρυσή Αυγή για την αντιμετώπιση του παρεμπορίου σε εμποροπανηγύρεις σε όλη την επικράτεια, οι μικροπωλητές κάνουν λόγο για «αυδόρμητες κινήσεις» και περιχαρείς για τις χρυσαυγίτικες «πρωτοβουλίες» έσπευσαν να ανακοινώσουν [υποδειγματική η σύνταξη της ανακοίνωσης] ότι «η ανάληγη συγκινένηση και το κράτος της απιμωρησίας, επιτέλους για όλους εμάς τους υγιώς σκεπτόμενους μικροεμπόρους, βρίσκει αντίσταση». Η ανακοίνωση του ΕΣΣΥΠΕ συνεχίζει [διατηρούμε την υποδειγματική σύνταξη και τα ωραία κεφαλαία αρχικά που είναι πολύ της μόδας] με τα εξής παρήγορα: «Οι αυδόρμητες "κινήσεις ΜΑΤ" μελών της Χρυσής Αυγής σε διάφορες Εμποροπανηγύρεις ανά την Επικράτεια μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνους με την παρότρυνση αυτή η δράση τους να επεκταθεί σε όλους τους υπαίθριους χώρους της χώρας [σχετικό έγγραφο διατηρείται από το Φορέα μας προς τη Γραμματεία της Χρυσής Αυγής] Ποινικής Δικονομίας περί του νομίμου δικαιώματος του πολίτη ακόμα και να προβεί σε σύλληψη δράσης για αυτόφωρο πλημμέλημα, καθώς και τον συνδυασμό των άρδην 259 και 15 του Ποινικού Κώδικα για τις ποινικές ευδήνες των οργάνων τους στα εγκλήματα της λαθρεμπορίας και της αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εγκλήματος».

Λίγο πιο εκεί, η γνωστή «Καθημερινή» λειαίνει και εξισώνει τα πάντα με ένα αμίμητο δημοσίευμα που αξίζει να παραδέσουμε αυτούσιο για όσους δεν το ειδαν: «Οσα συνέβησαν στη Ραφήνα, αλλά και στη Χαλκιδική, τις τελευταίες ημέρες είναι εξαιρετικά ανησυχητικά. Ακροδεξιά και ακροαριστερά τάγματα εφόδου έχουν αποφασίσει να πάρουν τον νόμο στα χέρια τους και να τον επιβάλουν όπως νομίζουν. Τα απεριγραπτά φαινόμενα βίας δείχνουν πόσο επικίνδυνη έχει καταστεί η μη εφαρμογή του νόμου και της τάξης εδώ και πολλά χρόνια, λόγω της δειλίας και της ανικανότητος πολιτικών που είχαν την ευδύνη γι' αυτό. Τώρα, τα ακροδεξιά τάγματα εφόδου δεωρούν ότι μπορούν να ελέγχουν ποιος είναι νόμιμος μετανάστης και ποιος όχι και τα ακροαριστερά να σταματούν κάθε νόμιμη επένδυση επειδή έτσι τους αρέσει. Το ένα άκρο συμπληρώνει το άλλο, η ανεξέλεγκτη ανομία και δράση μιας μερίδας χούλιγκαν έφερε την αντίδραση μιας άλλης και η χώρα κατρακυλάει σε έναν κατήφορο ανεξέλεγκτης βίας. Ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη αντέδρασε σωστά και καίρια, αλλά δια χρειασθεί μεγαλύτερη αποφασιστικότητα για να τεθεί ένα τέλος στον καταστροφικό κατήφορο».

Ο Ευρώνυμος τι λέει για όλα αυτά;
Κοκκινοσκουφίστα

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 32η συνεδρίαση Δευτέρα, 10.9.12

Η κατάθεση του Χρήστου Τσιγαρίδη σφράγισε τη σημερινή συνεδρίαση, χωρίς αυτό να μειώνει τη σημασία των υπόλοιπων καταθέσεων και ιδιαίτερα αυτής της **Μπριγκίτε Αστοντούκ**, μέλους της RAF, που υπήρξε επί δωδεκαετία έγκλειστη των λευκών κελιών της γερμανικής «δημοκρατίας». Η αίθουσα είχε και πάλι αρκετό κόσμο, αν και λιγότερο από την προηγούμενη συνέδριαση.

Ο Χρ. Τσιγαρίδης αρνήθηκε ευγενικά να χρησιμοποιήσει το κάθισμα που του προτάθηκε. Θέλω να σας κοιτάξω όρθιος, είπε στους δικαστές. Η κλονισμένη υγεία του τον πρόδωσε μετά από μια ώρα καταθέσης, όταν και ζήτησε ένα διάλειμμα, το οποίο και έγινε. Ξεκίνησε χαρακτηρίζοντας τη δράση του ΕΑ πολιτικά και κοινωνικά νομιμοποιημένη και ομέσως άρχισε να διεκτραγώδει τη σημερινή κατάσταση με τις εφιαλτικές διαστάσεις της ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων, με την κατάργηση του «κράτους πρόνοιας», την ιδιωτικοποίηση της Υγείας και την επιστροφή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην εποχή των δικών του σπουδών, όταν σπουδάζαν μόνο οσοι είχαν λεφτά, με τη συνεχή αύξηση των φόρων και τα πετσοκόμματα μισθών και συντάξεων, με την έκρηξη των αυτοκτονιών από απελπισμένους εργαζόμενους. Την ώρα που ξεζουμίζουν το προλεταριάτο και τους εργαζόμενους, τόνισε, οι πλούσιοι θησαυρίζουν και σαν αρπακτικά βγάζουν τα κέρδη τους στο εξωτερικό. Η κρίση δε θα περάσει, όπως λένε –συνέχισε– αν δεν πιουν και την τελευταία ρανδιά αίματος του προλεταριάτου. Αναφέρθηκε στις πλαστές ειδήσεις των ΜΜΕ και στην καλλιέργεια φοβικών συνδρόμων, στα σύνου με τη δήθεν σύλληψη φοροφυγάδων, ενώ χαρακτηρίσει συνυπεύθυνες τις δικαιοστικές αρχές. Μίλησε για τα απαντώντα σκάνδαλα (Βατόπεδι, Σιέμενς, δομημένα ομόλογα, υποκλοπές, απαγωγές Πλακιστανών) και τη συγκάλυψη τους για την προστασία από την ποιότητα αυτής της δημοκρατίας. Ενα από τα παραδείγματα που επικαλέστηκε ήταν και ο Βουλγαράκης, τον οποίο είχε στοχοποιήσει ο ΕΑ. Η ενέργεια δεν πέτυχε, είπε ο Χρ. Τσιγαρίδης, αλλά αν πετύχαινε, με συγχωρείτε αλλά εγώ θα έλεγα «κολά του κάνονε». Πέρασε αμέσως μετά σε αναφορά στη βία και τον ιστορικό της ρόλο, στο μονοπάτιο της βίας που θέλει να διατηρήσει το αστικό κράτος, στην ταξικότητα της Δικαιοσύνης, η οποία μπορεί να εξασφαλίσει όχι μια δίκαιη δίκη, αλλά μια πολύ μια νομότυπη δίκη.

Στη συνέχεια, ο Χρ. Τσιγαρίδης αναφέρθηκε στη δράση της RAF, στη σύλληψη των ηγετικών στελεχών της στη δίκη του Σταρχάιμ και την εκτέλεση τους τελικά στα λευκά κελιά, πριν ολοκληρωθεί η δίκη, κατ' απάντηση της ανάγκης που διαφέρει στην προστασία της ομάδας. Ακούγοντας το ερώτημα σ'έναν προηγούμενο μάρτυρα, για το αν έχει μετανιώσει, θυμήθηκα τα λόγια της Γκούντντρουν Ενολίν: «Εάν κάπι μας στενοχωρεί, είναι η αισιόπεια ανάμεσα στο χέρι και το μαλλό μας. Θα θελαμε να ήμασταν οτρωτικά πιο αποτελεσματικού». Η RAF, συνέχισε, ανέδειξε το χρέος της αντίστασης. Οταν έχεις απέναντί σου την ιμπεριαλιστική πολιτική, συνειδήση σημαίνει αντίσταση και αγώνας. Οταν το γερμανικό κράτος απαγόρευσε στους κρατούμενους της RAF κάθε επικοινωνία και ενημέρωση, αισθάνθηκα ότι κανένας δε θα βγει ζωντανός. Ομως ο αγώνας συνεχίστηκε. Η ύπαρξη των ένοπλων ομάδων είναι βασική για την προσπτική του επαναστατικού αγώνα. Η Μπρ. Αστοντούκ αναφέρθηκε στις αρχές και τη δράση της RAF, στη σύλληψη των ηγετικών στελεχών της στη δίκη του Σταρχάιμ και την εκτέλεση τους τελικά στα λευκά κελιά, πριν ολοκληρωθεί η δίκη, κατ' απάντηση της ανάγκης που διαφέρει στην προστασία της ομάδας. Ακούγοντας το ερώτημα σ'έναν προηγούμενο μάρτυρα, για το αν έχει μετανιώσει, θυμήθηκα τα λόγια της Γκούντντρουν Ενολίν: «Εάν κάπι μας στενοχωρεί, είναι η αισιόπεια ανάμεσα στο χέρι και το μαλλό μας. Θα θελαμε να ήμασταν οτρωτικά πιο αποτελεσματικού». Η RAF

■ 28η συνεδρίαση Παρασκευή, 7.9.12

Η συνεδρίαση άνοιξε με τον πρόεδρο να διαβάζει με φωνή που μόλις ακουγόταν κείμενο που έστειλε ο Χρήστος Τσάκαλος:

«Αρνούμαται να παραστώ στο τοίρο του δικαστηρίου σας. Η πρόστασή σας βρομέι υποταγή και τα σάου σας είναι φτηνό και αποκρουστικό. Οσο για την καταδικαστική σας απόφαση, κάντε την κορνίζα και βάλτε τη στα γραφεία σας, γιατί μου είναι αδιάφορη... Τίποτα δεν θα σταματήσει τη δράση της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς και της Απυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας-Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο. Ο λόγος μέσα μας παραμένει άγρυπνος και δεν λησμονεί... Τίποτα δεν τελείωσε... όλα συνεχίζονται... Η αναρχία και η εξεγερτική δράση ήθα είναι παράνομη ή δεν θα είναι τίποτα...».

Ο πρόεδρος χαμήλωνε περισσότερο τη φωνή του για να μην ακούγονται οι... ενοχλητικές λέξεις («βρομάει» κ.ά.). Άν δεν πάρνωμε γραπτά τη δήλωση του Χ. Τσάκαλου θα ήταν δύσκολο να την απομαγνηφωνήσουμε, παρά τις επανειλημμένες ακροάσεις.

Ακολούθησαν οι αγορεύσεις των συνηγόρων του Δ. Μπολάνο Διαμαντή Καριωτή και Ιφριγένειας Καρανδρέα και των συνηγόρων των Χ. Τσάκαλου, Γ. Νικολόπουλου και Μ. Νικολόπουλου. Οι αγορεύσεις των τελευταίων ήταν συμπληρωματικές, γιατί είχαν ήδη αγορεύσει. Ο Φρ. Ραγκούνης αρχικά κατέθεσε συμπληρωματικά στοιχεία για την ένσταση που είχε υποβάλει στην 26η συνεδρίαση για κακή σύνθεση του τρομοδικείου (για την οποία είχαν επιφυλαχθεί οι εισαγγελέας και ο πρόεδρος να τοπο-

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

Θετηθούν στην επόμενη συνεδρίαση, η οποία, όπως θα διούμε, θα είναι συνεδρίαση διορισμού νέων συνηγόρων, χωρίς την παρουσία των φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ) και στη συνέχεια έκανε φύλλο και φτερό τόσο το κατηγορητήριο όσο και τα λεγόμενα των φευδομαρτύρων της κακόφημης Αντιτρομοκρατικής, που παρακολούθωσαν το σπίτι του Χαλανδρίου και το βάρκτισαν γιάφκα, προκειμένου να ενοχοποιήσουν τα τέσσερα φυλακισμένα μέλη της οργάνωσης.

Ο δεύτερος των συνηγόρων Χ. Σύψας επανήλθε με νέα ένσταση για το πολιτικό έγκλημα, όπως είχε κάθε δικαίωμα, μετά τις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας Γερ. Αρσένη και Π. Χρησόφωτη. Και γ' αυτή την ένσταση εισαγγελέας και πρόεδρος επιφυλάχθηκαν για την επόμενη συνεδρίαση.

Οι αγορεύσεις των δύο συνηγόρων του Δ. Μπολάνο ήταν πολύ ενδιαφέρουσες και εμπειριστωμένες και δήρεκεσαν περίπου δύο ώρες. Οπως φαίνεται είχαν μοιράσει τους ρόλους (κάτι που συνθίζεται από τους συνηγόρους όταν σχεδιάζουν τις αγορεύσεις τους) κι έτσι τον πρώτο ρόλο τον ανέλαβε η Ιφριγένεια Καρανδρέα.

Αν ο πρόεδρος του τρομοδικείου Χ. Βρυνιώτης δεν έριχνε λάδι στη φωτιά, παίρνοντας αφορμή από το κλείσιμο που έκανε ο Χαρ. Σύψας, θα παραθέταμε εκτεταμένα κομμάτια από την πολύ ενδιαφέρουσα αγρόβευση της Ι. Καρανδρέα. Επισημαίνουμε επιγραμματικά, ότι και οι δύο συνηγόροι έκαναν επίσης φύλλο και φτερό το κατηγορητήριο και τις καταθέσεις των μαρτύρων και

απαίτησαν την πλήρη απαλλαγή του εντολέα τους. Η Ι. Καρανδρέα άρχισε την ομιλία της παίρνοντας αφορμή από τα λεγόμενα του εισαγγελέα Ι. Λιακόπουλου για την αθηναϊκή δημοκρατία και την πλήρη υποταγή στους νόμους και ορθώς κατά την γνώμη μας αποκάλεσε όλους τους μάρτυρες της Αντιτρομοκρατικής φευδομαρτύρες. Κατά τη διάρκεια της αγόρευσής της δέχτηκε πολλές παρεμβάσεις του προέδρου που την πίεζε να ολοκληρώσει, προαναγγέλλοντας έτσι την ειλημμένη κατοδικαστική απόφαση του τρομοδικείου.

Ο Χαρ. Σύψας κλείνοντας την παρέμβασή του είπε: «Συνεπώς, αυτό που ζητούν οι κατηγορούμενοι και αφήνονται στα χέρια σας, είναι να είναι μέσα στα συνταγματικά πλαίσια η δίκη και τίποτ' άλλο». Απ' αυτή τη δήλωση πιάστηκε ο πρόεδρος, έριξε λάδι στη φωτιά και ανάγκασε τα φυλακισμένα μέλη της ΣΠΦ να επαναλάβουν τα γνωστά «γαλλικά» που του είχαν πει παλαιότερα, όταν είχε τεθεί ξανά το θέμα των ελαφρυντικών, απαντώντας ότι δεν τους ενδιαφέρουν τα ελαφρυντικά τους και «να τα βάλουν εκεί που ξέρουν». Αν ο πρόεδρος δεν ήθελε τη συνέχιση της έντασης, δεν θα έλεγε ότι ενώ φοίτησαν στο Αρσάκειο και διδάχτηκαν αγωγή, τελικά στέρούνται αγωγής και λυπάται γ' αυτό.

Αυτή η ευθεία βολή εξόργισε παραπέρα τον Δ. Μπολάνο που πέταξε ένα μπουκάλι με νερό στη βάση της δικαστικής έδρας, λέγοντας: «πάρ' θο, αφού θελείς αγωγή». Ο διάλογος με τα «γαλλικά» συνεχίστηκε και ο πρόεδρος διέταξε την αποβολή του Δ. Μπολάνο από

την αίθουσα. Τότε, αποχώρησαν και τα υπόλοιπα τρία μέλη της ΣΠΦ και κάλεσαν τους συνηγόρους να κάνουν και αυτοί το ίδιο. Και οι τέσσερις συνήγοροι δήλωσαν ότι μετά από την απαίτηση των εντολέων τους δεν μπορούν να παραστούν και αποχωρούν, συμπληρώνοντας ότι εάν οι εντολέις τους εμμείνουν στην απόφαση για παραίτησή τους, θα σεβαστούν τη θεληστή τους.

Ετοιμαστηκαν για την Τρίτη 11 Σεπτεμβρίου, που ορίστηκε η επόμενη συνεδρίαση του τρομοδικείου, θα υπάρξει διορισμός νέων συνηγόρων, που προφανώς δε θα τύχει της αποδοχής των φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ.

Υ: Ο πρόεδρος και μία από τους εφέτες εξέφρασαν φωναχτά τη δυσαρέσκειά τους και αναρωτήθηκαν πώς βρέθηκε το μπουκάλι με το νερό στα χέρια του Δ. Μπολάνο!!! Φαίνεται πως οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν δικαιούνται ούτε νερό να πίνουν! Πρόκειται, προγματικά, για εξαιρετικά... πολιτισμένη αντίληψη.

■ 29η συνεδρίαση

Τρίτη, 11.9.12

Εγινε ό,τι προβλέψαμε. Ο πρόεδρος του τρομοδικείου Χ. Βρυνιώτης διόρισε τρεις νέους συνηγόρους από τον κατάλογο (Κατσαβό Γεώργιο, Κατσαμπέρη Γεώργιο και Κατσούλη Ιωάννη), τους οποίους ενημέρωσε, ότι εκκρεμούν δύο εντάσεις των παρατηθεντών συνηγόρων, μία για κακή σύνθεση του δικαστηρίου και μία για το πολιτικό έγκλημα, επί των οποίων θα εισηγηθεί ο εισαγγελέας Ι. Λιακόπουλος και στη συ-

νέχεια θ' αποφασίσει το δικαστήριο. Στη συνέχεια, καθόρισε και το πλαίσιο μέχρι το τέλος της δίκης, λέγοντας στους νεοδιορισθέντες συνηγόρους ότι εκκρεμούν οι συνεδριάσεις επί της ενοχής ή μη των κατηγορουμένων και επί των ποινών.

Τους έθεσε, όμως, ως προϋπόθεση να επισκεφθούν ούριο κιώλας τους κατηγορούμενους και να πάρουν απ' αυτούς γραπτή απάντηση για το αν αποδέχονται ή όχι το διορισμό τους και μετά θα τους δοθούν οι εντάσεις και το βούλευμα. Με τον τρόπο που μιλούσε και με την έκφραση του προσώπου άφηνε να ενοηθεί, ότι τα μέλη της ΣΠΦ δεν πρόκειται να αποδεχτούν το διορισμό τους και κατά συνέπεια στην επόμενη συνεδρίαση θα γίνει διορισμός νέων συνηγόρων.

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την ανάγνωση από τον πρόεδρο του τρομοδικείου των ανακοινώσεων των τεσσάρων φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ, ότι δε θα παραστούν και ότι δε δέχονται να τους εκπροσωπούν οι συνήγοροι. Στη συνέχεια, οι δύο συνήγοροι του Δ. Μπολάνο, Ιφριγένεια Καρανδρέα και Διαμ. Καριωτής, επικαλούμενοι το άρθρο 33 του νόμου 4055/12, με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δήλωσαν ότι δεν μπορούν να παρίστανται ως συνήγοροι, μετά τη γραπτή απαίτηση του εντολέα τους να πάρουν να τον εκπροσωπούν.

Ετοιμαστηκαν για την ανάρχηση συνεδρίασης, για έναν αιώνα από την προστασία της Ελληνικής Δημοκρατίας, δήλωσε, ότι δεν μπορούν να παρίστανται ως συνήγοροι, ότι μετά τη γραπτή απαίτηση του εντολέα τους να πάρουν να τον εκπροσωπούν.

Ετοιμαστηκαν για την ανάρχηση συνεδρίασης, για έναν αιώνα από την προστασία της Ελληνικής Δημοκρατίας, δήλωσε, ότι δεν μπορούν να παρίστανται ως συνήγοροι, ότι μετά τη γραπτή απαίτηση του εντολέα τους να πάρουν να τον εκπροσωπούν.

Ο Μπερτράν Σασουά, από το Βελγιο, μέλος των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων, που «έβγαλε» 15 χρόνια στις βελγικές φυλακές έξειδας, λέγοντας: «πάρ' θο, αφού θελείς αγωγή». Ο διάλογος με τα «γαλλικά» συνεχίστηκε και ο πρόεδρος στέρεψε την πρώτη ρόλο του Δ. Μπολάνο από τη συνηγόρηση της Ιφριγένειας Καρανδρέας.

Ο Μπερτράν Σασουά αναφέρθηκε στη δικαίωμα της ιδιότητας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ότι δεν μπορούν να παρίστανται ως συνήγοροι, ότι μετά τη γραπτή απαίτηση του εντολέα τους να πάρουν να τον εκπροσωπούν.

Ο Μπερτράν Σασουά αναφέρθηκε στη δικαίωμα της ιδιότητας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ότι δεν μπορούν να παρίστανται ως συνήγοροι, ότι μετά τη γραπτή απαίτηση του εντολέα τους να πάρουν να τον εκπροσωπούν.

Ο Μπερτράν Σασουά αναφέρθηκε στη δικαίωμα της ιδιότητας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ότι δ

Ούνα φάτσα, ούνα ράτσα...

✓ Στο προηγούμενο φύλο αναφερθήκαμε στην κατάντια του ελληνικού επαγγελματικού ποδόσφαιρου, τονίζοντας ότι, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, το ήδη μίζερο ελληνικό ποδόσφαιρο βρίσκεται πλέον σε κατάσταση σήψης και τα περιθώρια για αισιόδοξες σκέψεις είναι ελάχιστα. Από οικονομικής άποψης, τηρουμένων των αναλογιών, αντίστοιχη είναι η κατάσταση και στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Το καλοκαίρι το μεταγραφικό παζάρι ήταν από φτωχό έως ανύπαρκτο. Τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα για τα οικονομικά δεδομένα του ιταλικού πρωταθλήματος απεικονίζουν την κατάσταση που επικρατεί.

Αν με μια πρώτη ματιά οδηγούμαστε σε αισιόδοξα συμπεράσματα, ψάχνοντας λίγο περισσότερο τα δεδομένα, θα δούμε ότι η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει για τα κολά και το ιταλικό ποδόσφαιρο. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα, το κόστος των 20 ομάδων της πρώτης επαγγελματικής κατηγορίας έχει ζεπεράσει το «ψυχολογικό» όριο του 1 δισ. ευρώ. Σε σχέση με πέρσι, το κόστος είναι μειωμένο κατά 61.000.000 ευρώ ή 5,5%. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι το Καμπιονάτο αντιστέκεται, όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Αν δούμε πιο προσεχτικά τα στοιχεία, προκύπτει ότι το κόστος για τους βασικούς μισθούς είναι μόλις 866.300.000 ευρώ (η μείωση σε σχέση με πέρσι υπολογίζεται σε 15-17%). Μεταξύ των ομάδων και των ποδοσφαιριστών υπογράφτηκε νέα συλλογική σύμβαση εργασίας που εκτός από τα οικονομικά ρύθμιζε και θεσμικά θέματα. Οι παίχτες κατάφεραν να μειώσουν την εξάρτησή τους από τις ομάδες και πλέον θα μπορούν να μετακινούνται πιο εύκολα, όμως οι ομάδες κατάφεραν να βάλουν χαμηλά τον πήχη στους βασικούς μισθούς των παιχτών. Τη δυνατότητα αυτή την εκμεταλλεύτηκε η συντριπτική πλειοψηφία των ομάδων, οικολουθώντας το παράδειγμα της Γιουβέντους, η οποία ήταν η πρώτη ομάδα που αξιοποίησε αυτή τη δυνατότητα. Τα νέα συμβόλαια έχουν χαμηλούς βασικούς μισθούς και πολλά μπόνους, τα οποία συνδέονται με διάφορες παραμέτρους, όπως ο χρόνος συμμετοχής, η επίτευξη απομικών στόχων, η επίτευξη συλλογικών στόχων κτλ. Με τον τρόπο αυτό το συνολικό κόστος του πρωταθλήματος θα κυμανθεί από

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

866.300.000 μέχρι 1.039.500.000 ευρώ, αφού όπως είναι φυσικό δεν μπορούν όλες οι ομάδες να πιάσουν το σύνολο των στόχων τους, άρα και το ανώτατο ποσό που θα χρειαστεί να δαπανήσουν για τα συμβόλαια των παιχτών τους, άρα και το ανώτατο ποσό που θα χρειαστεί να δαπανήσουν για τα συμβόλαια των παιχτών τους. Για την ιστορία, πρέπει να αναφέρουμε ότι στην κορυφή της λίστας με το μεγαλύτερο κόστος βρίσκεται η Μίλαν που έχει συμβόλαιο της τάξης των 120.000.000 ευρώ και ακολουθούν η Γιουβέντους με 115.000.000, η Ιντερ με 100.000.000 και η Ρόμα με 95.000.000 ευρώ. Οπως φαίνεται με μια πρώτη ματιά, οι τέσσερις ομάδες έχουν περίπου το 50% του συνολικού μπάτζετ και αυτό δείχνει ξεκάθαρα και την «ανισότητα» ανάμεσα στις ομάδες του Καμπιονάτο.

✓ Συνεχίζουμε με το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Την περοσμένη Τρίτη, 40 σύλλογοι (από ελληνικής πλευράς ήταν ο Ολυμπιακός) ενημερώθηκαν από τους αξιωματούχους και την οικονομική επιτροπή της ΟΥΕΦΑ για το λογισμικό μέσω του οποίου θα παρακολουθείται το financial fair play. Στο σύστημα αυτό θα καταγράφονται τα έσοδα και τα έξοδα των ομάδων και αυτόματα θα φαίνεται η οικονομική τους κατάσταση ανά πάσα στιγμή και θα μπορεί η ΟΥΕΦΑ να έχει πλήρη εικόνα για την τήρηση των οικονομικών κανόνων που έχει θεσπίσει. Για όσους σκεφτούν να παραποτίσουν τα πραγματικά στοιχεία και να δώσουν μια διαφορετική εικόνα από την πραγματική, τα περιθώρια ελιγμών δεν είναι πολλά. Παράλληλα με την παρουσία του λογισμικού, η ΟΥΕΦΑ ανακοίνωσε και τη σύσταση ήιας πενταμελούς επιτροπής, η οποία θα έχει ταυτόχρονα οικονομικό και πειθαρχικό ρόλο, με αρμοδιότητα να ελέγχει αλλά και να δικάζει σε πρώτο βαθμό τα οικονομικά παραπτώματα. Ηδη, τρεις ομάδες (Μπεσίκτας, ΑΕΚ, Γκιορ) έχουν τιμωρηθεί με αποκλεισμό από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και αναμένεται άμεσα η τιμωρία ακόμη 23 που δεν κατάφεραν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της ΟΥΕΦΑ. Μάλιστα, με το νέο ποινολόγιο που θα ισχύει, υπάρχει κλιμάκωση στις ποινές, οι οποίες έχεινούν από επιπληξη και φτά-

νουν μέχρι και την αφαίρεση του τίτλου για τις πρωταθλήτριες.

Είναι φανερό ότι, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, η ΟΥΕΦΑ προσπαθεί να περιφρουρήσει όσο είναι δυνατόν το «προϊόν» που λέγεται ευρωπαϊκό επαγγελματικό ποδόσφαιρο από τους διάφορους Σαουδαράβες ή άλλους επιδιδόντους «επενδυτές» με αμφιβόλου ποιότητας φράγκα και να διασφαλίσει τα φράγκα που μπαίνουν στο ταμείο της από τις εμπορικές συμφωνίες που έχει συνάψει. Η ΟΥΕΦΑ προσπαθεί να περιφρουρήσει την Ευρώπη, μαζεύει αρκετά φράγκα στο ταμείο της. Ενα σημαντικό ποσοστό από τα χρήματα αυτά καταλήγει τελικά στα ταμεία των συλλόγων και με αυτό τον τρόπο έχει επιτευχθεί ειρήνη ανάμεσα στην ΟΥΕΦΑ και στους συλλόγους.

Κος Πάππιας

papias@eksegersi.gr

YG1: Ο αγώνας τώρα δικαιώνεται. Την περασμένη Τετάρτη, η συνέλευση της Football League δέχτηκε στους κόλπους της τον Ολυμπιακό Βόλου, την Καβάλα και τον Ηρακλή και τέλον το πρωτάθλημα θα διεξαχθεί με 21 ομάδες. Ως γνωστόν, οι δύο πρώτες είχαν υποβιβαστεί για το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες και οι πρέδροι τους Μπέος και Τσακογιάννης μπήκαν φυλακή σαν μέλη εγκληματικής οργάνωσης που έστηνε αγώνες και κονομούσε πολλά φράγκα. Η επαναφορά τους στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο αποδεικνύει ότι, παρά τις διακρηύεις και τις μεγαλόστομες δηλώσεις των εκπροσώπων του κράτους και των αξιωματούχων της ΕΠΟ, η περιβόλητη κάθαρση όχι μόνο δεν έφτασε στο κόκκαλο, αλλά δεν ακούμπησε ούτε την επιδερμίδα.

YG2: Πριν μερικές μέρες, έγινε στο Βόλο η εκλογο-απολογιστική συνέλευση της ΕΟΠΕ (ομοσπονδία του βόλεϊ), στην οποία η παράταξη Μαυρομάτη (φίλα προσκείμενη στο ΠΑΣΟΚ) κατάφερε να κερδίσει (και εξαιτίας του περιέργου εκλογικού συστήματος), με χαρακτηριστική άνεση και τις 21 έδρες του ΔΣ. Ο λόγος που ασχολούμαστε με τη ΓΣ έχει σχέση με το γεγονός ότι καταγράφηκε μια ομάδα συνέδρων που συνέδεσε τα δρώμενα στο χώρο του αθλήματος με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση της χώρας και έβαλε ως βασικό θέμα την αναγκαιότητα να διεκδικήσει η Ομοσπονδία από το κράτος ολεόνα και μεγαλύτερες επιχορηγήσεις, προκειμένου να αναπτύξει το σχεδόν ανύπαρκτο μαζικό ερασιτεχνικό βόλεϊ. Μια ελπιδοφόρα προσπάθεια που θα την παρακολουθήσουμε.

■ ΠΑΟΛΟ και ΒΙΤΟΡΙΟ ΤΑΒΙΑΝΙ Η νύχτα του Σαν Λορέντζο

Η συγκεκριμένη ταινία των αδερφών Ταβιάνι (και αρκετές άλλες δικές τους) είναι από τις ταινίες που αποτελούν σημεία αναφοράς. Γιατίσμένη το 1982, αφηγείται, όπως θα το έκανε ένα λαϊκό παραμύθι, την ιστορία μιας ομάδας αγροτών του χωριού Σαν Μινιάτο, που το 1944, όταν έμαθαν ότι οι Γερμανοί επέρκειτο να ανατινάξουν το χωριό τους, αποφάσισαν, παρά τις εντολές των Γερμανών, να φύγουν τη νύχτα από το χωριό και να ψάξουν να βρουν ομάδες Αμερικάνων ώστε να σωθούν.

Η ταινία αποτελεί κινηματογραφική αποτύπωση πραγματικής ιστορίας, η οποία είναι μέρος της λαϊκής παράδοσης της περιοχής. Οι Ταβιάνι χρησιμοποίησαν αυτήν την παράδοση, εμπλουτίζοντά τη με πολλά μυθοπλαστικά στοιχεία. Και εκεί ακριβώς φαίνεται και το ταλέντο τους,

καθώς όλες αυτές οι μικρές πινελιές γύρω από τον κύριο κορμό της αφήγησης είναι που δίνουν τελικά στην ταινία μια έντονη συναισθηματικότητα, απλή και αυθεντική, συχνά κωμική, όχι όμως κυρίαρχη. Οι αδερφοί Ταβιάνι πετυχάινουν μέσα από μια ιταλική ιστορία να κάνουν μία ταινία αντιφαστική, στην οποία κάθε λαός μπορεί να βρει μνήμες από το δικό του αντιφαστικό αγώνα.

Ιδιαίτερη μνεία στον πολύ σημαντικό σεναριογράφο Τονίνο Γκουέρα και στον Νικόλα Παβιάνι που έγραψε τη μουσική για την ταινία, των οποίων η συμβολή υπήρξε καθοριστική.

■ ΜΑΡΙΑ ΗΛΙΟΥ

Σμύρνη: Η καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης 1900-1922

Πολύ υλικό από σπάνιες φωτογραφίες και βίντεο και προσπάθεια ιστορικής προσέγγισης των γεγονότων της καταστροφής της Σμύρνης αποτελούν τα συστατικά στοιχεία του ιστορικού αυτού ντοκιμαντέρ. Η Μαρία Ηλιού, της οποίας ο πατέρας έφυγε παίδι από τη Σμύρνη το 1922, συνεργάστηκε με τον ιστορικό Αλέξανδρο Κιτροέφ, με πρόθεση να φτιάξουν ένα ντοκιμαντέρ για τη Σμύρνη μακριά από εθνικιστικές εξάρσεις, μακριά όμω

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Οι μπάτσοι πρωτοπορία/ με σύριζα κυβέρνηση/ θα γράψουν ιστορία
Εκλεισε ο 902TV – έκλασε τους εργαζόμενούς του η ΚΕ του Περισσού
Τα όνειρα/ παμπόνηρα/ άραξαν στη γωνία/ κι εκεί τα κουτοπόνηρα/
έχουνε αγωνία (τα κακόμοιρα)**

«Να πως ενήργησα: παραιτήθηκα απ' την κοινωνική ζωή και τα συμπόσια, απ' το κρασί πόρτο και τη σαμπάνια της μεσαίας τάξης, κι αφιέρωσα τις ώρες μου της ανάπταυσης σχεδόν αποκλειστικά στη συναναστροφή απλών εργαζόμενων, είμαι ταυτόχρονα ευτυχής και υπερήφανος γιατί ενήργησα έτσι. Ευτυχής, γιατί μ' αυτόν τον τρόπο έζησα ώρες χαρούμενες, ενώ σύγχρονα μάθαινα τον πραγματικό τρόπο ζωής σας... Υπερήφανος, γιατί έτσι είχα την ευκαιρία ν' αποδώσω δικαιοσύνη σε μια καταπιεσμένη και δυσφημισμένη τάξη, στην οποία, παρ' όλα της τα λάθη κι όλα τα μειονεκτήματα της κατάστασής της, μονάχα κάποιος που θα είχε την ψυχή ενός άγγλου εμπόρου θα μπορούσε να της αρνηθεί την εκτίμησή του». (Φ. Ενγκελς: «Η κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία»)

◆ Οχι που δε θα πήγαιναν οι Red Hot Chilli Peppers στον τοίχο των δακρύων στην Ιερουσαλήμ (για τα λεφτά τα κάνεις όλα/ αχ μπάντα ωραία και καρ...).

◆ Καλά, η ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν ξέρει το «ποιόν» των δημαρχίων; ◆ «Συμβολικός» αποκλεισμός του υπουργείου Εργασίας από το ΠΑΜΕ: γιατί να διακινδυνεύουν οποιαδήποτε αντιπαράθεση με τα ταξικά τους αδέρφια, τους μπάτσους;

◆ «Δημοκρατία είναι ο τυπικός κοινοβουλευτισμός, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας συνεχής, ανελέτος εμπαιγμός, μια αφελική, αφρότητη καταπίεση του εργαζόμενου λαού από μέρους της αστικής τάξης. Και μπορούν να διαφωνούν μ' αυτό μόνο εκείνοι που δεν είναι αληθινοί εκπρόσωποι της εργατικής τάξης, αλλά αξιοθήνητοι άνθρωποι, κλεισμένοι στο καβουρί τους, που έμεναν διαφορώς παράμερα απ' τη ζωή,

κοιμούνταν και στον ύπνο τους κρατούσαν προσεκτικά κάτω από το μαξιλάρι ένα παλιό, ξεφτισμένο, εντελώς άχρηστο βι-

βλιαράκι, που το είχαν οδηγό και εγχειρίδιο για τη διάδοση του επίσημου σοσιαλισμού. Το μυαλό όμως δεκάδων εκατομμυρίων δημιουργών πραγματοποιεί κάτι ασύγκριτα πιο υψηλό κι από τη μεγάλη και μεγαλοφυή πρόβλεψη... Απαντώντας στην κατηγορία ότι αγωνιζόμαστε ενάντια στους "σοσιαλιστές", μπορούμε να πούμε μόνο ότι στην εποχή του κοινοβουλευτισμού οι οπαδοί του τελευταίου δεν έχουν πια τίποτε το κοινό με το σοσιαλισμό, ολλά σάπισσαν, πάλιωσαν, έμειναν πίσω και τελικά πέρασαν με το μέρος της αστικής τάξης». (Λένιν: «Τελικός λόγος πάνω στην έκθεση δράσης του Συμβουλίου των λαϊκών επιτρόπων», Απαντα τ.35).

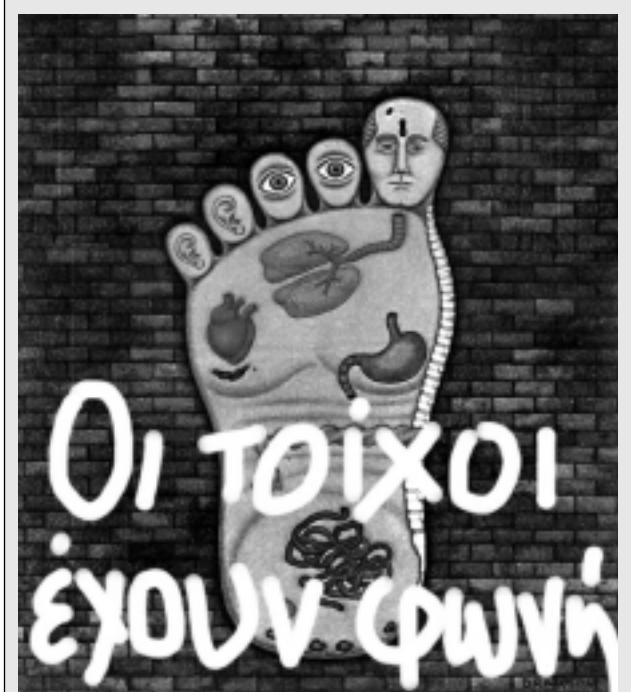
◆ «Από τη μια μεριά, ένας μεγαλοφυής λογοτέχνης... από την άλλη ένας τσιφλικάς, ζηλωτής του Χριστού. Από τη μια μεριά μια εξαιρετικά ισχυρή, πηγαία και ελικρινής διαμαρτυρία ενάντια στην κοινωνική ψευτιά κι απάτη, από την άλλη ένας "τολσοϊκός" δηλ. ένα εξαντλημένο υστερικό άβιολο πλάσμα που λέγεται ρώσος διανοούμενος... Από τη μια μεριά, αφελική κριτική της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης,

καν, οι οποίοι δίνουν μια εικόνα για τον ιδιαίτερο κοσμοπολίτικο χαρακτήρα της Σμύρνης στα χρόνια της ακμής της και στη συνέχεια μιλούν για την καταστροφή της, ως αποτέλεσμα των πολιτικών γεγονότων της εποχής. Σπάνιο υλικό από φωτογραφίες και κινηματογραφικό υλικό από πανεπιστήμια, ιδρύματα και ιδιωτικές συλλογές από Αμερική, Ευρώπη και Ελλάδα καταφέρνουν να μας δημιουργήσουν εικόνες και μια αίσθηση της πολύφημης Σμύρνης καθώς και της τραγικής καταστροφής της.

Η προβολή της ταινίας γίνεται σε επιλεγμένους κινηματογράφους.

Ελένη Π.

◆ ΠΑΜΕ: Δυο δρόμοι υπόρχουν – Ή υποταγή και εξαθλώση ή αγώνας και επιβίωση (πανό-φόντο στην εξέδρα της Θεσσαλονίκης)

◆ ΓΣΕΕ-ΕΚΘ: Να σωθεί η ΕΛΛΑΔΑ μα πάνω απ' ΌΛΑ να σωθούν οι ΕΛΛΗΝΕΣ (πανό-στο κούτελο της εξέδρας στη Θεσσαλονίκη)

Αναγκαστικά πρέπει να σχολιαστούν μαζί τα πανό στις εξέδρες των δυο κεντρικών-εθιμοτυπικών διαδηλώσεων της Θεσσαλονίκης, που τις χώριζαν μερικές εκατοντάδες μέτρα. Διότι πρόκειται για τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Για τα δυο πρόσωπα του Ιανού. Του Ιανού μιας συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που οδηγεί το εργατικό κίνημα, εδώ και χρόνια, από ήττα σε ήττα. Μιας συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που ενδιαφέρεται μόνο για την αναπαραγωγή της και τη διατήρηση των προνομίων της. Μιας συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που εμφανίζεται διχασμένη σε δυο ανταγωνιστικά στρατόπεδα, όμως επί της ουσίας είναι ένα στρατόπεδο με δυο τάγματα. Ενα που κάνει συνεχείς σπονδές στον «κοινωνικό εταιρισμό» και ένα που εμφανίζεται δήθεν ως ταξικό, στην ουσία όμως οδηγεί την εργατική τάξη στο ίδιο αποτέλεσμα. Ισως αυτό το δεύτερο στρατόπεδο να είναι πιο χρήσιμο για το σύστημα, γιατί καταφέρνει να συσπειρώσει εργάτες και εργαζόμενους με πιο δυνατή αγωνιστική διάθεση, για να τους μετατρέψει σε σουλατσαδόρους με ηχηρά συνθήματα και παλούκια που χρησιμοποιούνται ενάντια σε άλλους εργαζόμενους και νέους και όχι ενάντια στα ταπεράκια των καπιταλιστών και τους πραϊτοριανούς του αστικού κράτους. Υπήρχε, όμως, μια σημαντική διαφορά φέτος, που έκανε πιο φανερή την επί της ουσίας ενότητα των δύο ταγμάτων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Φέτος, σε αντίθεση με άλλες χρονιές, η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ είχε πολύ περισσότερο κόσμο. Σημαντικά περισσότερο από τη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ. Ο λόγος; Να τον αναζητήσουμε στη μαργική λέξη «ΣΥΡΙΖΑ». Απέκτησε ο ΣΥΡΙΖΑ κόσμο που να μπορεί να τον κινητοποιεί οργανωμένα; Οχι, βέβαια. Απέκτησε, όμως, εκλογική πελατεία. Και το κάλεσμά του βρήκε ανταπόκριση σ' αυτή την εκλογική πελατεία. Επτά, ο Παναγόπουλος βρήκε ακροατήριο, έστω κι αν η πλειοψηφία αυτού του ακροατήριου δε θέλει να τον βλέπει ούτε ζωγραφιστό και ευχαρίστως θα του έσποιη τα μούτρα. Εχει ο καιρός γυρίσματα, που λέει και η λαϊκή ρήση. Πάντως, το πανό-σύνθημα στην εξέδρα του «επίσημου» συνδικαλισμού, κάτω από την οποία ο Τσίπρας με t-shirt και χωρίς σακάκι μοίραζε χειραψίες και φιλιά, είναι δηλωτικό μιας πολιτικής που απλά συνθηματολογεί, μαζεύει ψηφαλάκια, αλλά επί της ουσίας δεν πρόκειται να κάνει τίποτα για ν' ανατρέψει την εφαρμοζόμενη πολιτική της βαρβαρότητας. Οπως δηλώνει κι ένας από τους αστέρες του συριζικού στερεώματος, ο μεγαλοδικηγόρος Αλ. Μητρόπουλος, αλλογή θα έρθει μόλις αλλάξει η κυβέρνηση, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διατυπώνει αίτημα εκλογών, διότι θεωρεί πως η σημερινή συγκυβέρνηση έχει ακόμα κάποιες ευκαιρίες να κάνει μια σωστή διαπραγμάτευση με την τρόικα! Άλλα μήπως οι άλλοι με τα αγωνιστικά διλήμματα έχουν τίποτα διαφορετικό να προτείνουν; 24ωρες απεργίες και βροντερές πορείες, που θα λειτουργούν ως ψηφοσυλλέκτες για τον χειμαζόμενο εκλογικά Περισσό. Δηλαδή, μια τακτική εξίσου αναποτελεσματική για τα εργατικά συμφέροντα.

Βασιλής

Αλλάζει ο τρόπος διανομής της «Κόντρας» στην επαρχία

Γραφτείτε συνδρομητές στην έντυπη έκδοση

Ο πως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας, οι εξωτικές χρεώσεις που έχει επιβάλει το πρακτορείο στη διανομή μας υποχρεώνουν να κάνουμε σημαντικές αναπροσαρμογές στη διανομή, προκειμένου η «Κόντρα» να εξακολουθεί να εκδίδεται.

Επισι, από το πρώτο φύλλο του Οκτώβρη (Σάββατο, 6 Οκτώβρη), θα σταματήσουμε οινογκοστικά τη διανομή μέσω πρακτορείου στην επαρχία (εκτός Αθήνας και Πειραιά) και για πρώτη φορά η «Κ» θα διανέμεται μέσω συνδρομών (ταχυδρομικά). Στα φύλλα του Σεπτέμβρη θα επαναλαμβάνονται αυτές οι ενημερώσεις, ώστε όλοι οι αναγνώστες να πληροφορηθούν την αλλαγή και να κάνουν την επιλογή τους. Είτε θα διαβάζουν την «Κ» από την πλήρη ηλεκτρονική έκδοση (στο www.eksegersi.gr), στην οποία δεν πρόκειται να

μπει κανένα αντίτιμο, είτε –αν είναι λάτρεις του γραπτού– θα πρέπει να γραφτούν συνδρομητές και να παίρνουν την εφημερίδα με το ταχυδρομείο.

Εννοείται πως, από τη στιγμή που εφαρμόζεται αυτή η μεθόδος, συνδρομητές μπορούν να γίνουν και αναγνώστες από το κέντρο.

Οι συνδρομές είναι 45 ευρώ (εξάμηνη – 22 φύλλα) και 85 ευρώ (επίσια – 44 φύλλα). Οι συνδρομητές μπορούν να στείλουν τη συνδρομή τους μ' έναν ταχυδρομικό φάκελο ή με κατάθεση στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας 10087804638. Εννοείται πως πρέπει να μας γράψουν ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και TK (ταχυδρομικά ή με μήνυμα στο kontra@eksegersi.gr).

Η εξέλιξη αυτή είναι ασφαλώς δυσάρεστη για όλους μας. Καθίσταται, όμως, υπό-

χρεωτική για λόγους επιβίωσης της «Κ». Λόγους που θα εξακολουθήσουν να υφίστανται και μετά το σταμάτημα της πρακτορεύσης της «Κ» στην επαρχία. Μόνο χάρη στην οικονομική στήριξη των φίλων και συντρόφων μπορούν να βγουν πέρα εγχειρήματα όπως αυτό της «Κ», που αρνείται –και θα εξακολουθήσει να αρνείται– οποιαδήποτε συναλλαγή με το αστικό κράτος (κρατική διαφρίμιση) ή καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Γ' αυτό και από τον Οκτώβρη θα ξεκινήσουμε και την επίσια οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ», με τη βεβαίτητα ότι και φέτος θα έχουμε τη στήριξη όλων σας.

Περιπτεύει να πούμε ότι αυτές οι δυσκολίες δεν πρόκειται να έχουν καμιά επίπτωση στη μοχητικότητα, τη διεισδυτικότητα και τα αποκαλυπτικά ρεπορτάζ της «Κ». Αυτά δεν μπορεί να μας τα πάρει κανένας.

Φτιάχνουν νέα λευκά κελιά στον Κορυδαλλό

Να μην τους επιτρέψουμε να τα λειτουργήσουν

Με το που διακόπηκαν, το μέτριο δεκαήμερο του Ιούλη, οι δίκες για τον Επαναστατικό Αγώνα και τη Συναμοισία Πυρήνων της Φωτιάς, πήγαν φωτιά τα συνεργεία, επιταχύνοντας πυρετώδικα τις εργασίες, που είχαν αρχίσει εδώ και κάμπτοσο καιρό, για την κατασκευή δεύτερης δικαστικής αίθουσας στις φυλακές Κορυδαλλού, άλλα και νέων λευκών κελιών, που χωροταξικά βρίσκονται πάνω από τα λευκά κελιά που είχαν κατασκευαστεί για τους κρατούμενους αγωνιστές των υποθέσεων 17Ν και ΕΛΑ, στην πτέρυγα των γυναικείων φυλακών και στο χώρο που παλιότερα ήταν η αιθουσα που διεξήχθησαν οι πέντε πρώτες μεγάλες πολιτικές δίκες (δύο για την 17Ν και τρεις για τον ΕΛΑ).

Τα κελιά έχουν ήδη κατασκευαστεί, είναι 24, είναι ατομικά και είναι χωρισμένα σε δυο τμήματα με δύο προαύλια. Μετά την πρώτη δίκη μας καταγγελία, που κυλοφόρησε ευρέως στο Διαδίκτυο, η Διεύθυνση της φυλακής άρχισε να φιλορίζει στ' αυτά διακόρων, όπι τα νέα αυτά κελιά προορίζονται για γυναίκες κρατούμενες.

Επίσημα, όμως, δεν δίνει καμιά

απάντηση, αν και της ζητήθηκε. Γιατί να κατασκευάζονται νέα κελιά για γυναίκες κρατούμενες, όταν οι γυναικείες φυλακές υποτίθεται ότι έχουν μεταφερθεί; Γιατί ατομικά κελιά και όχι ομαδικά, όπως είναι το σύνθετος; Και γιατί δύο ομάδες κελιών, με δυο προαύλια, και όχι μια ενιαία ομάδα; Όλα δείχνουν ότι τα κελιά αυτά προορίζονται για πολιτικούς κρατούμενους, που θέλουν να τους κρατάνε χωριστά, κατά ομάδες, χωρίς επαφή με τους υπόλοιπους κρατούμενους της φυλακής και χωρίς επαφή μεταξύ των ομάδων των πολιτικών κρατούμενων.

Καταρχήν, αναμένεται να μεταφερθούν στα κελιά αυτά τα φυλακισμένα μελή της ΣΠΦ και όσοι πολιτικοί κρατούμενοι κατηγορούνται για την ίδια υπόθεση. Οπως είναι γνωστό, στις 8 Οκτώβρη αρχίζει η νέα, δεύτερη κατά σειρά δίκη όλων των μελών της οργάνωσης και όσων η Αντιτρομοκρατική ενέπλεξε στην υπόθεση. Οταν τελειώσει και αυτή, θα επακολουθήσει τρίτη δίκη. Κατά τη διάρκεια της δίκης του ερχόμενου Οκτώβρη δε θέλουν να κάνουν καθημερινές μετωγώγες από τις αντρικές στις γυναικεί-

ες φυλακές. Θέλουν να τους έχουν στα λευκά κελιά που κατασκευάζουν τώρα και που βρίσκονται μερικές δεκάδες μέτρα από τις δύο δικαστικές αίθουσες, ώστε να μην γίνεται αντιληπτή η μεταγωγή και να είναι πιο «ασφαλής». Ακόμη και κατά τα διαδείματα της δίκης θα τους μεταφέρουν στα καινούργια λευκά κελιά και δε θα μπορούν οι πολιτικοί κρατούμενοι να επικοινωνούν με τους συνηγόρους τους.

Ορμώς, τη δεύτερη αυτή πτέρυγα λευκών κελιών δεν την κατασκευάζουν μόνο για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες τους στη διάρκεια των επικείμενων δικών, αλλά για την κράτηση των μελών της ΣΠΦ και όλων πολιτικών κρατούμενων και μετά τις καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος τους, που ετοιμάζουν. Η κυβέρνηση αλλάζει την έως τώρα τακτική απέναντι στα φυλακισμένα μελή της ΣΠΦ. Σχεδιάζει τώρα να κλείσει όλα τα φυλακισμένα μελή της ΣΠΦ. Σχεδιάζει τώρα να κλείσει της οργάνωσης στην υπό κατασκευή νέα πτέρυγα των λευκών κελιών, που θα είναι πλήρως απομονωμένα τόσο όσο και κάθε άλλη πτέρυγα λευκών κελιών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι υπάρχει πτέρυγα λευκών κελιών και στις φυλακές της Λάρισας. Επειδή υπάρχει κίνδυνος να δοκιμάσουν ξανά να την ενεργοποιήσουν, πρέπει να τους εμποδίσουμε, όπως με επιτυχία έγινε στο παρελθόν.

Νόμος και πογκρόμ

Οσοι γνωρίζουν τη δράση των νεοναζί δεν εξεπλάγησαν από τα πογκρόμ τύπου Ραφήνας και Μεσολογγίου. Η μόνη διαφορά με το παρελθόν είναι πως αυτή τη φορά διένειμαν οι ίδιοι το βίντεο με τα κατορθώματά τους, ενώ παλιά έκριναν τη συμμορίτικη πογκρομική δράση τους (όπως εξακολουθούν να κάνουν με περισσαστικά σαν την επίθεση στο κουρείο της Μεταμόρφωσης).

Γιατί τώρα διαφημίζουν τη δράση των ταγμάτων εφόδου; Οχι μόνο γιατί πλέον είναι κόμμα με κοινοβουλευτική δύναμη που προ διετίας ούτε να την ονειρευτούν δεν μπορούσαν, αλλά κυρίως γιατί αισθάνονται ότι αυτό «πουλάει», ότι τους ισχυροποιεί κοινωνικά. Κολυμπούν σαν το ψάρι στο νερό μέσα στο κλίμα της αντιμεταναστευτικής-αντιρατσιστικής υστερίας, που άλλοι και όχι αυτοί δημιούργησαν. Αυτοί δρουν σαν το μακρύ χέρι της επίσημης πολιτικής, πέρα από τα όρια της τυπικής νομιμότητας, επειδή αυτό τους ενισχύει (τουλάχιστον προς το παρόν).

Βέβαια, ψεύτες και θρασύδειλοι όπως πάντα, έσπευσαν να αναζητήσουν προστασία σε κάποιες γελοίες ερμηνείες του νόμου, χωρίς ν' αναλαμβάνουν –όπως πάντα την ευθύνη της δράσης τους. Μάλλον κατάλαβαν ότι το παρατράβησαν κι ότι είναι άλλο πράγμα ν' αναπτύσσουν πογκρόμ στο σκοτάδι (για τα οποία κανένας δε θα τους ενοχλήσει) και άλλο να διαφημίζουν οι ίδιοι τα πογκρόμ, εκθέτοντας την αρμόδια πολιτική πγεσία.

Αυτοί είναι οι νεοναζί. Τώρα τους βλέπει όλη η Ελλάδα και ο καθένας μπορεί να τοποθετεί σπενάντι τους, χωρίς το άλλοθι της άγνοιας ή της παραπλάνησης. Οι ίδιοι που γλείφουν πατόκορφα τους καπιταλιστές της Εύβοιας, ξυλοκοπούν συμμορίτικα μετανάστες βιοπλαστές, οι οποίοι μάλιστα και άδεια παραμονής έχουν και άδεια μικροπωλητή (αλλιώς δε θα είχαν πάγκο στο παζάρι). Για μας το αν ο μετανάστης έχει χαρτιά δεν έχει σημασία, αλλά το συγκεκριμένο περιστατικό ξεσκέπασε την υποκρισία των νεοναζί περί «προστασίας της νομιμότητας» και αποκάλυψε ότι έχουμε να κάνουμε με ναζιστικά τάγματα εφόδου και όχι με πολίτες που αυτοδικούν.

Πέρα από τον κίνδυνο που συνιστούν για την εργαζόμενη ελληνική κοινωνία και τη νεολαία της οι νεοναζί, υπάρχει και ο κίνδυνος των «αντι-νεοναζί». ΜΜΕ, μεγαλοδημοσιογράφοι, υπουργοί, στελέχη αστικών κομμάτων, έφριξαν δήθεν από τα γεγονότα της Ραφήνας και του Μεσολογγίου και ανέθεσαν στον Δένδια (που επέδειξε ταχύτατα αντανακλαστικά) να αποκαταστήσει την τάξη. Εύλογη αντίδραση απ' όλους τους, που την έχουμε δει σε όλα τα κράτη που αναπτύχθηκε το νεοναζιστικό φαινόμενο τα τελευταία χρόνια: χτυπήστε τους όταν διαφημίζουν την παραβίαση του νόμου, αφίστε τους (και στηρίζετε τους) όταν δρουν στο σκοτάδι.

Ποιοι είναι όλοι αυτοί οι «αντι-νεοναζί»; Αυτοί που έβαλαν στην κορυφή της επίσημης πολιτικής απέντας το ρατσισμό, την